

► **Campanya social pel no**
Així està el pati // Pàgina 10
Desenes de col·lectius s'han mobilitzat per a fer visible un no independentista i d'esquerres, diferent al dels partits polítics, amb accions originals com l'enramada a Arbúcies.

► **Llibertat de moviment**
Què es cou // Pàgina 22
L'últim cap de setmana de juny diversos col·lectius han organitzat la II Caravana Europea per la Llibertat de Moviment, a Barcelona. Demanen la regularització sense condicions de tots els migrants.

► **El Taxista ful**
Expressions // Pàgina 25
Arriba a la gran pantalla dels cinemes barcelonins la pel·lícula *El Taxista Ful*. La presentació pública coincidirà amb la celebració del tercer Espai Alliberat per la Cultura.

directa

setmanari de comunicació

núm. 9 // 14 de juny de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Estrasburg discuteix a ZP una extradició de l'Operació Estany

» Així està el pati // Pàgina 12

» Així està el pati // Pàgina 16

Les comunitats afectades per Repsol aniran a Madrid a explicar una altra versió als accionistes

La campanya Repsol Mata va explicar a les portes de la Borsa de Barcelona els efectes malignes de l'explotació petroliera que la multinacional ha anat estenent per diversos punts del planeta. Una acció teatral va servir per comunicar als mitjans de comunicació una realitat que difícilment és retransmesa, a causa dels forts lligams econòmics entre l'empresa petroliera i les principals corporacions de premsa, ràdio i televisió. Divendres 16 de juny tindrà lloc a Madrid la Junta General d'Accionistes de Repsol, presidida per Antoni Brufau. Aquest cop, però, hauran d'escoltar altres veus que han viatjat fins l'Estat espanyol per fer-se sentir. Representants de pobles indígenes de Perú, Equador, Bolívia i Argentina realitzaran una contrajunta, però també han demanat poder parlar a la junta de Repsol.

d:\directa\redaccio\9\portada\repsol.tif

La imatge més gràfica de la mort representada per l'empresa Repsol va ser present a les portes de la Borsa de Barcelona

» Així està el pati // Pàgina 13

Nombroses entitats de Sants donen suport a Can Vies

La campanya que el centre social L'autogestionat, antiga seu dels Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona, va iniciar fa tres setmanes ja està donant els seus fruits. Després de rebre la notificació que els informava de l'inici del procediment per desallotjar l'edifici van reunir-se en assemblea i el conjunt de les més d'una desena d'entitats socials, culturals, lúdiques i polítiques van cridar a solidaritzar-se amb el projecte. La primera resposta va ser la suspensió de la data

del judici prevista pel 14 de juny. Els tribunals hauran de citar totes les entitats com a actuals usufructuàries de l'espai. La segona ha estat la presència al carrer amb cartells, pintades i banderoles penjades als balcons. Des del consistori i TMB han pogut notar la tercera conseqüència, que ha estat l'arribada contínua de faxos exigint la retirada de la demanda. I finalment, dissabte passat a la carretera de Sants, es va veure la solidaritat de centenars de persones que van sortir al carrer.

» De dalt a baix // Pàgines 3-5

El decret de coexistència de transgènics segueix aturat

El debat al voltant de la coexistència dels cultius transgènics a Catalunya ha estat molt viu durant els últims 14 mesos. Tot i l'exposició pública del projecte en aquests moments es troba al calaix del departament d'Agricultura. Les crítiques de sectors de la pagesia i dels col·lectius crítics amb la imposició d'aquests productes n'han aturat l'aprovació.

» Així està el pati // Pàgina 9

L'ordenança cívica pretén esborrar els "sense sostre" d'espais turístics

Si fem memòria, durant els mesos de debat al voltant de l'aplicació de la nova Ordenança del Civisme de l'Ajuntament de Barcelona, una de les anècdotes que va passar a la memòria col·lectiva dels i les barcelonines va ser un brusc gest de Joan Clos contra una noia que demanava diners asseguda al mercat de La Boqueria. L'alcalde li va ordenar que s'aixequés i sortís d'aquell lloc, tot assenyalant cap al darrere del mercat. No semblava ser un problema real que molestés ningú, simplement molestava a la vista de l'alcalde. Això

possiblement és el que està passant amb les persones sense sostre cinc mesos després que s'aprovés la normativa. Els esforços del consistori han anat destinats a invisibilitzar la indigència. Una de les entitats que més s'ha caracteritzat per rebutjar l'ordenança valora per DIRECTA què està passant amb la seva aplicació. La zona amb especial control és sens dubte el centre de Barcelona, on hi ha un major trànsit de turistes —que possiblement compleixin molts altres articles de l'ordenança— però que no es vol que contemplin la pobresa.

Editorial

Instrumentalització del Comando Dixan

L'onze de setembre de 2003 va ser detingut a casa seva el saltenc Youb Saoudi, per una petició d'extradició del govern argelès. Se l'acusava d'un presumpte delictes de terrorisme a Argèlia de l'any 1999. La ironia és que, quan es va cometre el delictes, Saoudi ja havia entrat com a refugiat polític a Catalunya. El consell de ministres del 26 de maig va acordar l'extradició, enviant el veí saltenc a Argèlia, tot i que encara hi és vigent la pena de mort. Tanmateix, el govern socialista ha rebut un revés del Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH). Després de condemnar la garzonada del 92, ara suspèn l'extradició de Saoudi, per la manca de garanties en tot el procés i davant del perill que sigui executat. Els detinguts de l'Operació Estany foren instrumentalitzats pel Partit Popular per a justificar la guerra de l'Iraq, per criminalitzar l'Islam i el fenomen migratori. En un primer moment, i mentre en podien treure rèdits electorals, el PSOE va jugar la carta de defensar els detinguts. Ara, ja en el govern, quan fins i tot el jutge que va decretar l'ingrés a presó, Guillermo Ruiz Polanco, sosté la seva innocència, el govern socialista instrumentalitza el patiment d'aquestes sis persones com abans ho havia fet el PP. No obstant, amb la suspensió del TEDH el govern socialista torna a quedar en entredit, en fer-se palesa la manca de les mínimes garanties processals i del respecte pels drets humans més elementals a l'Estat espanyol. És més necessari que mai demanar l'arxiu de l'Operació Estany, la denegació de les peticions d'extradició per a Youb Saoudi i Mohamed Benabouira, i denunciar la farsa d'aquest Estat presumptament democràtic.

Pensem, doncs existim

La 3a revolució industrial, principal factor de canvi

✉ Roger Costa
/directa@setmanaridirecta.info/

La 3a revolució industrial és, possiblement, el principal factor de transició entre l'antic i el nou ordre mundial (veure DIRECTA núm. 3). Té lloc als anys seixanta, però les seves causes es remunten a 1914.

Si parlem de 3a revolució industrial és perquè n'hi ha hagut dues més. La primera, a finals del XVIII, dona pas al capitalisme, al liberalisme i a la preeminència de la classe burgesa. S'inicia la industrialització, però es limita a les poques regions europees que havien desenvolupat el mercantilisme des del descobriment i la colonització d'Amèrica. El fet que la revolució industrial comencés a Anglaterra, donà a aquesta un avantatge que va saber aprofitar per ostentar l'hegemonia mundial durant tot un segle. La 2a revolució industrial, a finals del XIX, es limita a les zones ja industrialitzades. El petroli i l'elec-

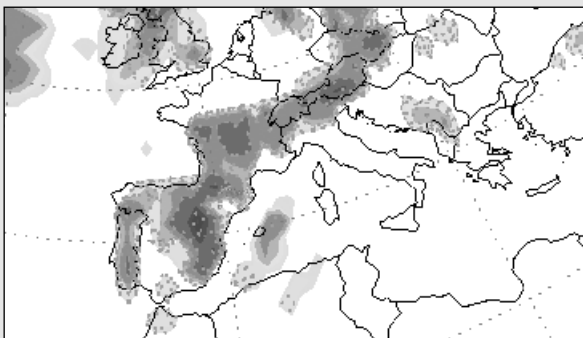
tricitat substitueixen el carbó i el vapor com a principals vectors de canvi. Apareixen el taylorisme i el fordisme; i també els trusts, predecessors de les multinacionals. Amb l'extensió de la industrialització, Anglaterra perd avantatges respecte els seus rivals més directes, França i Alemanya. Arribem a 1914. L'hegemonia mundial anglesa es veu definitivament truncada i comença la guerra pel tron mundial entre les principals potències europees. La guerra oberta no acaba fins el 1945, amb l'avantatge que dona la bomba H als EUA, veritables convidats de pedra. Però li segueix la guerra freda entre els dos gegants que han quedat dempeus. La forta competitivitat que genera aquesta cursa durant més de quatre dècades, principalment en l'àmbit militar, provoca la 3a revolució industrial que explota quan arriba la "pau".

Les conseqüències de la 3a revolució industrial són incalculables. Primer, l'extensió territorial

del model urbà i industrial pels cinc continents; el creixement econòmic, el *full-employment*, el consum de masses i l'augment del nivell de vida; el creixement dels intercanvis comercials internacionals i de les empreses transnacionals. I després la Revolució Tecnològica, explosió de nous sectors que esdevindran claus i produiran la terciarització de l'economia. La química i la petroquímica, les telecomunicacions, la informàtica, l'electrònica, la genètica, la robòtica, etc.

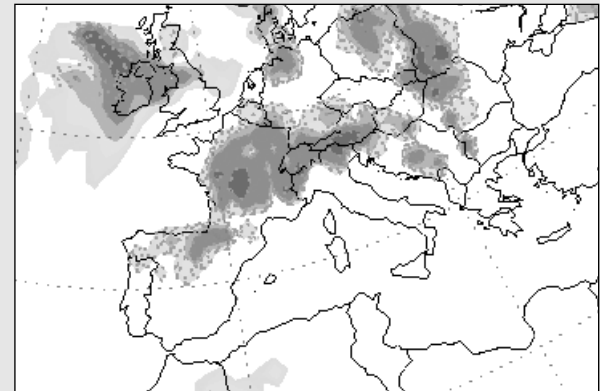
Aquestes conseqüències provoquen profunds canvis polítics, culturals, socials i mediambientals. L'enfortiment de l'Estat gràcies a l'augment de la contribució dels seus ciutadans i a les meravelles de la tecnologia. La Revolució Cultural, noves maneres d'entendre la vida, la família, el gènere, etc. La fragmentació de la classe obrera i el naixement de la nova classe mitja. La contaminació i la destrucció del medi. I finalment la globalització. ☺

Tempestes fortes al Pirineu

Dissabte a les 20h les tempestes s'estenen al nord i interior de Catalunya

Dijous 15: Les temperatures seguiran sent plenament estiuenques. Però amb humitat i núvols a la costa.
Divendres 16: Hi haurà ambient assoleïat durant el matí, núvols de creixement i tempestes fortes al Pirineu.
Dissabte 17: Les tempestes durant la tarda seran fortes i es podran estendre a molts punts del nord i centre de Catalunya. Calamarsades a Ponent i prelitoral.
Diumenge 18: L'activitat tempestuosa quedarà restringida al Pirineu, amb temperatures una mica més fresques.
Dilluns 19: L'ambient serà en general suau i assoleïat.
Dimarts 20: Continuarà l'ambient suau i càlid amb temperatures més altes i vents del sud i del sudoest.
Dimecres 21: Ambient assoleïat. Tornaran les tempestes de mitja tarda a les comarques pirinenques.

Diumenge 20h les tempestes sembla que quedaran restringides al Pirineu

Com s'ha fet?

Fa un parell de setmanes vàrem rebre un correu que criticava que la web de DIRECTA no fes servir programari lliure. La carta venia a dir que l'ús d'uns determinats sistemes i programes informàtics o uns altres era quelcom més que una qüestió de gustos i que transcendia a una qüestió política. I de fet la carta tenia tota la raó. És un tema que nosaltres no vàrem tenir gaire present a l'hora d'encarregar la web, feta per un col·lectiu proper. Ara estem començant a mirar la manera d'adaptar la web al programari lliure.

Per determinar la imatge de la portada teníem tres alternatives de notícies que apareixen a Així està el Pati: la marxa ciclonudista, la manifestació en defensa de Can Vies i l'acció de la campanya Repsol Mata. La primera es va descartar perquè ja ha sortit a molts mitjans, encara que la informació vinculada sigui diferent de la que surt a les nostres planes. Per escollir entre els altres dos temes ens hem guiat per criteris fotogràfics.

Per últim, també volem parlar dels nostres plans de l'estiu. Durant el mes d'agost no sortirà el setmanari, així que l'últim número abans de les vacances serà el del 25 de juliol i tornarem el 5 de setembre. L'edició del 25 de juliol serà un número especial, tot i que encara hem de parlar de la seva estructura.

El racó il·lustrat

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa i Jesús Hita

REDACCIÓ
De dalt a baix: Laia Alsina
Impressions: Mariona Ortiz i Laia Alsina
Així està el pati: Jesús Rodríguez
Roda el món: Guillem Sánchez
Observatori Mitjans: Pau Cortina
Espais emergents: Enric Borràs
Què es cou: Gemma Garcia
Expressions: Roger Palà i Lèlia Becana
La graella: Berta i Francesc

FOTOGRAFIA

Regino Hillera, Jose Expósito,
Pau Coll, Edu Bayer
IL·LUSTRACIÓ
Franchu Llopis
CORRECCIÓ
Lèlia Becana
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Joan Andreu Moll i
Dani Montserrat
SUBSCRIPCIONS
Helena Olcina

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 13

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- **Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» La coexistència impossible parla de sis municipis catalans amb camps contaminats. A Lleida van trobar cinc casos, dos d'ells a Belcaire d'Urgell i la resta a Linyola, Almenar i Arbeca_

» A Girona, un pagès d'Albons va denunciar que el seu camp estava contaminat. Les anàlisis fetes pels col·lectius ecologistes assenyalaven que el percentatge era d'un 12%_

» A Catalunya, s'ha passat de les 7.000 hectàrees cultivades amb transgènics fa 7 anys a més de 17.000, concentrades sobretot a Lleida_

» L'Estat espanyol està al capdavant d'Europa pel que fa als camps experimentals_

» Els transgènics van arribar a l'Estat amb el PP. Tot i que els ecologistes asseguruen que hi ha més diàleg amb el PSOE, denuncien que encara no hi ha registres públics i que ha permès el cultiu de 31 varietats de blat de moro genèticament modificat_

GLOBAL // EL DECRET DE COEXISTÈNCIA DE LA GENERALITAT HA TORNAT AL CALAIX

Alerta, transgènics!

L'any passat, 10 camps ecològics de Catalunya i l'Aragó es van contaminar de transgènics. Els pagesos afectats es van veure obligats a desfer-se de les seves collites i, en alguns casos, van decidir cremar-les. El motiu, segons els agricultors, va ser la proximitat de camps amb cultius modificats genèticament. I la resposta, demanar que l'Estat espanyol sigui declarada zona lliure de transgènics.

Laia Alsina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ha estat l'existència d'aquestes contaminacions, així com la creixent demanda i pressió de la societat perquè els cultius amb organismes genèticament modificats (OMG) siguin controlats, les qui han portat el govern català a elaborar un projecte de decret que ha de regular el conreu de transgènics i la seva coexistència amb els ecològics. Però 14 mesos després que es presentés a exposició pública, el departament d'Agricultura ha tornat a guardar la iniciativa al calaix. La polèmica que ha generat el projecte, criticat per agricultors i ecologistes ha comportat que la Generalitat opti per desentendre's i esperar que un altre mogui fitxa. Així, el govern català ha decidit esperar que la Unió Europea clarifiqui la normativa sobre productes ecològics i transgènics, i que el ministeri espanyol d'Agricultura aprovi el reglament estatal en aquesta matèria. De moment, només ha transcendit que la voluntat de l'executiu era establir 50 metres de separació entre els dos tipus de conreus.

La Generalitat ha aturat el projecte de normativa esperant que altres administracions li facin la feina

Una distància insuficient per ecologistes i pagesos. Els mateixos que s'han arreglerat darrera un informe elaborat per Greenpeace, l'Assemblea Pagesa i Transgènics Fora! i que amb el títol deixa constància de la idea que pregonen: *La coexistència impossible*.

► Un informe avalat per contaminacions

L'informe denuncia que, només l'any passat, a Catalunya i l'Aragó es van contaminar 10 camps. El motiu principal és la proximitat amb altres que són transgènics, i el pol·len viatja d'un conreu a un altre. D'aquesta manera, les anàlisis fetes pels autors de l'informe als

Manifestació contra els conreus transgènics a Catalunya pels carrers de Barcelona

cultius d'uns 40 agricultors "mostren contaminacions d'entre un 0,07 i un 12,5%", sent aquest última xifra molt superior a la permesa, un 0,9% per als conreus convencionals, ja que els ecològics no es tenen en compte i no hi ha establert cap mínim. En aquest sentit des d'Assemblea Pagesa, Jordi Cipriano, titlla "d'intolerables" els percentatges que superen el lílindar normatiu i afegeix que "tenint en compte que el 60% del camp català no és transgènic, s'ha de lluitar per a conservar-lo".

► Els altres responsables

Però l'informe posa de manifest que el pol·len i els insectes no són els únics responsables de les contaminacions. Les conseqüències de la convivència entre els dos tipus de cultius van més enllà del camp. Partint de la base que, segons el document, "un mal etiquetatge intencionat pot fer que molts agricultors adquireixin un determinat tipus de llavor sense saber si és transgènic", hi ha d'altres actituds que fan dubtar de la possibilitat real de la coexistència. Un exemple el trobem en el fet que algunes cooperatives no donin un tractament diferent als diversos productes en els processos de transport, assecat o emmagatzematge.

A això cal sumar-li "la inexistència obligatòria d'un etiquetatge correcte dels derivats dels animals que mengen pinsos amb transgènics" (com la carn, els ous o la llet), i que fa que els OGM entrin

directament a la cadena alimentària. Al consumidor, doncs, se li nega el dret d'escollir.

► El perill de l'experimentació

Però la manca de controls no és exclusiva de l'etiquetatge. Els col·lectius que rebutgen els transgènics adverteixen també de la presència de camps experimentals en els quals no es prenen les mesures necessàries. Es tracta de "laboratoris" que normalment pertanyen a l'IRTA i el CSIC, però també estan en mans de les multinacionals del sector com Pioneer Seeds, una empresa a qui acusen "d'amagar camps d'experimentació sota el nom de camps de demostració". Les reiterades denúncies contra Pioneer van fer que, en una ocasió, fos sancionada. La multa va ser de 1.200 euros.

► Manca de transparència

Si hi ha una constant que ecologistes i pagesos repeteixen al llarg de la lluita contra els transgènics és la impossibilitat d'accedir a determinades informacions (com les hectàrees exactes cultivades) i la inexistència de sistemes independents de detecció i investigació.

Una mostra recent és la denúncia que ha fet l'Associació de Naturalistes de Girona, que ha presentat una queixa davant del Síndic de Greuges "per la manca de transparència de la Generalitat i el govern espanyol en aquesta matèria". Els naturalistes asseguren que mai els han respost qües-

tions que passen per conèixer dades sobre els efectes dels conreus transgènics al medi ambient, casos de contaminació, controls respecte el correcte etiquetatge, sancions o hectàrees conreades a parcs naturals. Una informació que l'entitat ha demanat des de 2003 fins a l'actualitat i que encara no ha obtingut resposta.

Al tancament d'aquesta edició, DIRECTA tampoc no havia aconseguit entrevistar cap representant de la conselleria d'Agricultura, tot i les insistents trucades i les converses amb els responsables de premsa.

► Els científics fan una crida a la calma

Però no tothom veu els transgènics com si es tractessin de monstres. Aquest és el cas del professor d'Investigació del CSIC, Pere Puigdomènech. El científic destaca els beneficis dels OGM al·legant que

"es fa perquè permet introduir algun aspecte beneficiós pel pagès. Així, s'aconsegueixen cultius més resistents als insectes o que toleren millor els herbicides".

Puigdomènech reconeix que "la contaminació existeix", però assegura que "mai s'ha passat del lílindar 0,9 per als conreus convencionals". I recorda que per als ecològics no hi ha límit. Per això, considera que amb 25 metres de distància entre els conreus n'hi ha prou per a "garantir que no se superi el que estableix la normativa". En aquest sentit, el professor defensa que "en casos com el d'Albons no es va fer una anàlisi correcta".

Algunes cooperatives, l'etiquetatge i els camps experimentals són els altres enemics de la lluita contra els transgènics

Tot i que el punt de vista de Puigdomènech pot fer que els detractors dels transgènics es posin les mans al cap, l'investigador coincideix amb ells en la crítica a les grans empreses: "els transgènics i les seves patents són en mans de grans multinacionals, com passa a la indústria farmacèutica, i se'n beneficien uns pocs ja que cada investigació completa val 20 milions d'euros. Els països del Tercer Món no ho poden pagar".

Per això, Puigdomènech sentència que el problema dels transgènics "és econòmic i polític, no pas de medi ambient i salut".

L'altra cara de la moneda

Miguel León, el Director de Biotecnologia de Monsanto, la gran multinacional del sector, ha parlat amb DIRECTA. Assegura que "alguns transgènics són com medicaments per a les plantes, i persegueixen atendre una població creixent de manera sostenible i amb productes més nutritius". En aquest sentit, adverteix que "hi ha molts agricultors, especialment d'Unió de Pagesos, que critiquen els OGM i després són els primers de cultivar-los". D'altra banda, i respecte les experimentacions de gens de rata o aranya en vegetals que generen alarma, l'expert de Monsanto assegura que la multinacional té un "compromís amb la societat i no barregem animals i plantes, no perquè sigui dolent, sinó perquè la societat no ho vol". Així, Miguel León inisteix en què "no hi ha ni un sol cas documentat que provi que un transgènic ha causat perjudicis a la salut o el medi ambient", ni tampoc, segons l'expert "s'han provat les contaminacions".

Què és un transgènic?

És un organisme viu al qual, en un laboratori, se li han incorporat gens d'altres éssers vius o s'ha alterat algun dels seus propis gens. Es tracta d'una pràctica que mai podria passar de forma natural entre diferents espècies.

Quines conseqüències poden tenir els transgènics?

PER A LA SALUT

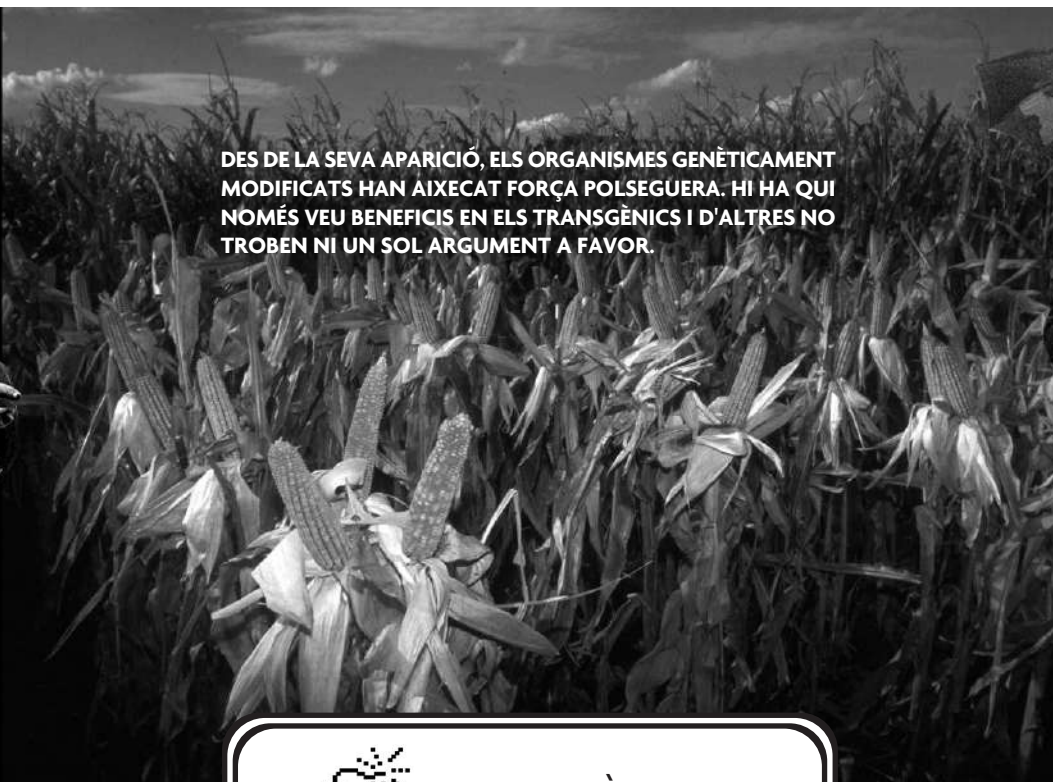
- Noves al·lèrgies perquè s'introdueixen proteïnes modificades als aliments (cas Starlink, EUA 2000).
- Resistència als antibiòtics per part de bacteris patògens pels humans.
- Increment de la contaminació i aparició de nous tòxics als aliments.
- Alteració del valor nutritiu.

PER A L'AGRICULTURA I EL MEDI AMBIENT

- El pol·len d'una varietat genèticament modificada pot contaminar cultius convencionals i ecològics.
- Pèrdua de la biodiversitat agrícola.
- Efectes nocius en la fauna i flora silvestres.
- En alguns casos, fa els insectes més resistents i per tant obliga a l'ús de més insecticides.

Qui hi ha al darrera?

El mercat mundial de llavors modificades genèticament està dominat per 10 grans empreses. Les més importants són Monsanto, Dupont i Syngenta.

DES DE LA SEVA APARICIÓ, ELS ORGANISMES GENÈTICAMENT MODIFICATS HAN AIXECAT FORÇA POLSEGUERA. HI HA QUI NOMÉS VEU BENEFICIS EN ELS TRANSGÈNICS I D'ALTRES NO TROBEN NI UN SOL ARGUMENT A FAVOR.

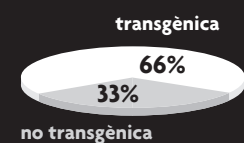
TRANSGÈNICS?

UNA APOSTA ARRISCADA

SABIES QUE...

- A l'estat espanyol arriben uns 6 milions de tones de soja, de les quals aproximadament el 66% és transgènica, i un milió i mig de tones de blat de moro que han estat conreades a països que han optat per l'ús massiu de transgènics.
- L'estat espanyol és l'únic país de la Unió Europea que conrea transgènics a escala comercial. El 2004 es van conrear unes 58.000 hectàrees de blat de moro modificat amb gens de bacteris.
- Dues tercers parts dels aliments que mengem contenen derivats de soja i de blat de moro.
- En els cultius transgènics s'empren molts productes tòxics amb el consegüent dany per al medi ambient i la salut. S'està experimentant amb gens de vaca en plantes de soja, amb gens d'arna en poma i fins i tot amb gens de rata en enciam.
- Des del 18 d'abril de 2004 tots els aliments (excepte els productes derivats d'animals com la carn, llet i ous) procedents de collites transgèniques a l'etiqueta s'ha de fer constar "modificat genèticament".

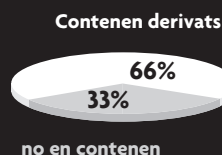
IMPORTACIONS DE SOJA A ESPANYA

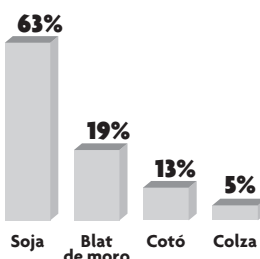
PRODUCCIÓ A EUROPA

PRESENCIA DE DERIVATS DE SOJA I BLAT DE MORO EN L'ALIMENTACIÓ

QUINS SÓN ELS PRINCIPALS CULTIUS?

COM ARRIBEN AL NOSTRE PLAT?

A través d'aliments transformats com rebosteria, pa, salses, refrescos, gelats, melmelades, etc.

A través dels pinsos per a l'alimentació animal. Així en queden afectades la carn, els ous, la llet, etc.

ELS TRANSGÈNICS AL MÓN

A CATALUNYA

A Catalunya el 42% del blat de moro que es sembra és transgènica i ocupa unes 17.000 hectàrees de terra. La major part a les terres de Lleida.

A L'ESTAT ESPANYOL

A l'Estat espanyol hi ha sembrades 60.000 hectàrees de blat de moro modificat genèticament i diversos camps experimentals.

AL MÓN

Al món, el 80% de la superfície cultivada de transgènics es concentra a Estats Units i Argentina.

Què és un transgènica?

És un organisme que ha estat modificat genèticament amb la finalitat de millorar la seva producció.

Quines conseqüències poden tenir els transgènics?

PER A LA SALUT

- Producció d'antibiòtics ràpidament.
- Obtenció d'aliments amb anticòssos i determinades vitamines.

PER A L'AGRICULTURA I EL MEDI AMBIENT

- Cultius amb major rendiment resistents a malalties i plagues i condicions ambientals adverses, tolerants a herbicides (perquè els fabrica la pròpia planta)
- Fruits que tarden més en madurar
- Augment de la producció

S'ASSEMBLA AIXÒ A UNA TONYINA?

NI EN EL TEU SUPERMERCAT HO SÀBEN AMB SEGURETAT

» Els científics asseguren que els transgènics no acaben amb la biodiversitat, si no tot el contrari, i posen com a exemple la perpetuació d'algunes espècies d'insectes que podrien desaparèixer amb els insecticides, mentre recorden que el blat de moro no és autòcton_

» Els opositors als transgènics consideren que els OGM no ajuden a combatre la fam al món. I denuncien que la indústria dels transgènics utilitza el seu poder comercial i influència política per a desviar els recursos financers_

» Els transgènics també són presents a fàrmacs com la insulina o l'hormona del creixement_

Mural d'una batalla: set anys de lluita contra els transgènics

L'ORGANITZACIÓ CIUTADANA

La coexistència és una trampa

☞ **Albert Ferré**
Plataforma Transgènics Fora!

El projecte legislatiu aprovat pel Parlament Europeu el desembre de 2003 de recomanacions sobre la coexistència, lluny de constituir un instrument de defensa de les agricultures locals i ecològiques és, al contrari i sota la falsa premissa de la "llibertat d'opció", una eina poderosa per estendre els transgènics a tot el continent i amb ells la generalització de la contaminació genètica. Els nombrosos i significatius casos de contaminació detectats en el territori català i espanyol han posat de relleu l'antagonisme social, ambiental i productiu de l'agricultura transgènica enfront la resta dels altres sistemes de cultiu.

La idea és que la contaminació s'estengui més ràpid que la legislació

El plantejament de la coexistència és com un cavall de Troia, un engany, una falsa alternativa als problemes derivats de la contaminació. Perquè intenta imposar unes regles del joc favorables als interessos de les multinacionals de la biotecnologia i perquè pretén establir una normativa com el projecte de decret català on s'intenta minimitzar al màxim el problema de la contaminació genètica i eludeix l'obligació de respectar un nivell zero de presència de transgènics en agricultura ecològica.

Les mesures que proposa no estan destinades a prevenir i evitar la contaminació, sinó a resoldre únicament el conflicte econòmic que se'n desprèn, però eliminen la responsabilitat als qui contaminen i la traslladen als propis pagesos. L'altre greu problema és la distància de seguretat que vol establir allò que els casos de contaminació demostren insuficient. La coexistència forma part de l'estratègia de la indústria biotecnològica, la idea és que la contaminació s'estengui més ràpidament que la legislació i després adaptar les lleis a la contaminació ja existent. ☛

Bt. 176 de Ciba Geigy. Aquest és el primer conreu comercial de blat de moro transgènic que es va aprovar a l'Estat espanyol l'any 1998. Des d'aleshores és l'únic membre de la Unió Europea que permet el conreu d'organismes genèticament modificats a gran escala. I l'Aragó i Catalunya en són líders. Entre les dues comunitats sumen el 85% dels transgènics que en conreen a tot l'estat // Des de 1998, però també des de molt abans, són molts els col·lectius que lluiten perquè l'Estat espanyol sigui declarat zona lliure de transgènics

Acció a la manifestació contra els transgènics

ELS TESTIMONIS DE LA CONTAMINACIÓ

La tragèdia aragonesa

Els camps ecològics contaminats tenen al capdavant, i més enllà de les xifres, pagesos i ramaders que pateixen en primera persona. Aquests són només alguns exemples dels qui han volgut denunciar que la coexistència és impossible...

☞ **Joaquim**
Assemblea Pagesa (Fraga)

L'Aragó és la primera productora de blat de moro transgènic de l'Estat espanyol, per tant, som la primera regió d'Europa en producció d'aquest tipus de blat. D'altra banda, Aragó era, fins a l'any passat, la major productora de blat ecològic de l'Estat.

Des de 1999 s'està cultivant blat de moro transgènic, però fins el 2002 no es fan les primeres anàlisis a l'ecològic. Anàlisis fetes pel Comitè Aragonès d'Agricultura Ecològica. Des d'aleshores i fins el 2005, tots els anys hem trobat contaminacions. El 2004, el 100% de les mostres analitzades va donar positiu. Arrel d'això, molts agricultors han deixat de produir blat ecològic, ja que la collita des-

prés d'una contaminació ha d'anar al mercat convencional.

Però el pitjor de tot ha estat la patètica actuació de les administracions, tant la central com l'autònoma. En els quatre anys que fa que patim contaminacions, ningú s'ha posat en contacte amb els agricultors afectats per donar-los alguna explicació. I encara menys, per preguntar de quan han estat les pèrdues i indemnitzar-lo.

Del camp... al plat

L'Assumpta fa 15 anys que produeix carn de vedella en una explotació ecològica i extensiva. Les vaques i vedelles s'alimenten amb les pastures dels seus prats, però ella utilitza un complement de farina per a les vedelles en la fase d'engreixament. Les anàlisis del pinso que utilitzava el 2003 van revelar que contenia un 0,7% de soja modifica-

da genèticament, quan no hi havia d'haver soja en cap cas.

Blat cremat

L'1 de març d'enguany, Enric Navarro, un agricultor de blat ecològic d'Albons, al Baix Empordà, crema la collita contaminada. Calcina 4.000 quilos de blat valorats en 2.500 euros. L'agricultor assegura que "el podria haver venut com a transgènic, però no vull que arribi a la cadena alimentària" i alhora denuncia que la coexistència no és possible. Els presumptes camps contaminats estan situats a 70 i 100 metres, però no es descarta que pugui venir de més lluny ja que la tramuntana podria haver transportat el pol·len fins i tot de l'Alt Empordà, una comarca on l'any passat es van sembrar 1.961 hectàrees de blat de moro modificat genèticament. ☛

ELS PROTAGONISTES:
ELS PAGESOS

Transgènics: la fi de l'autonomia pagesa

☞ **Josep Pàmies**
Assemblea Pagesa de Catalunya

Qui de la nostra professió pagesa no recorda amb nostàlgia aquells temps en que les llavors eren reproduïdes pel mateix pagès en una tasca de generacions de conservació i millora varietal? I qui no recorda la producció d'aliments sense cap adob mineral, insecticida, hormones i antibiòtics? Era una producció natural, la que ara s'anomena "ecològica" per diferenciar-la de la convencional o química.

La diversitat s'acabarà, els sabors cada dia seran més iguals

Amb el temps, l'agroindústria va començar a introduir les llavors i races híbrides. La llavor resultant ja no es podia sembrar pel pagès, perquè perdia part del vigor superior que et donava el primer any. Els resultats productius, que no pas de qualitat dels aliments, ens va dur desgraciadament a acceptar les llavors híbrides i va ser el desencadenant d'una evolució de l'agricultura cap a l'autodestrucció actual a la que ens porten les llavors transgèniques.

Les llavors híbrides almenys les podien elaborar infinitat de petites empreses, fins i tot del país més humil. Les llavors transgèniques, en canvi, sols es poden elaborar amb alta tecnologia i per multinacionals

Si no aturem els transgènics, d'aquí a pocs anys l'alimentació la controlaran una o dues empreses a nivell mundial. La diversitat s'acabarà, els sabors cada dia seran més iguals i pagesos del primer món i de l'altre ens haurem igualat per baix.

Integrats a la Bèstia que no para de créixer, ens veurem obligats a produir, no el que el consumidor desitja, sinó aliments sense cap garantia sanitària real. Tinguem en compte que el mateix Capital controla també la indústria farmacèutica. En aquesta societat tot es negocia!

D'aquí el posicionament radical d'un sector de la pagesia del primer món i de la majoria de l'altre que veu com la fam no s'atura amb transgènics, sinó tot el contrari. ☛

Impressions

Francesc Arnau. Advocat del col·lectiu DALP

/opinio@setmanaridirecta.info/

La dissolució de la Guàrdia Civil

L'últim cap de setmana de maig s'ha commemorat a Vic el quinze aniversari de l'atac d'ETA amb bomba contra la caserna de la Guàrdia Civil. La caserna va desaparèixer totalment i en el seu lloc, encara ara, hi ha només un solar buit que des de ja fa uns quants anys és utilitzat com a pàrquing gratuït pel veïnat. Precisament ara, hi ha polèmica perquè el Pla d'Acció Urbanística Municipal de Vic ha catalogat l'espai com edificable i l'Ajuntament ja ha previst construir-hi habitatges. Però l'Associació de Víctimes del Terrorisme ha fet saber que no desitja que l'antiga caserna es converteixi en un bloc de pisos; en canvi, sí que els agradaria veure-hi algun equipament social. Hi ha víctimes que, pel sol fet de ser-ho, es creuen amb dret a decidir tot, tant a nivell polític com a qualsevol altre nivell.

Les 'casas cuartel'
La premsa comarcal d'Osona (*El 9 Nou* al capdavant) ha donat cobertura a tota plana a aquesta commemoració. I les seves informacions s'han caracteritzat per una submissió total al que és i representa la Guàrdia Civil espanyola. I per un seguidisme servil de la intencionalitat política de l'acte públic del diumenge 28-5-06, en el solar buit.

No cal dir que les cròniques tracten, encara, els militants de l'ETA únicament com terroristes. Expliquen que Yon Erezuma Uriarte, Joan Carles Monteagudo i Povo i Juan José Zubieta Zubeldia haurien introduït el cotxe a la caserna, malgrat la presència de nens que hi jugaven al pati... Ara, als periodistes del Sistema, no els interessa recordar que el 1991 ja feia anys que l'ETA (en declarar com objectius militars les casernes de la Guàrdia Civil) havia advertit de la imperiosa necessitat de fer-ne sortir les famílies.

Però els responsables polítics de l'existència i funcionament de les "casas cuartel" (fi dels hereus del Duque de Ahumada) han preferit sempre seguir utilitzant les esposes i els fills dels guàrdies com veritables escuts humans d'aquesta policia militar. En definitiva, és una tàctica molt antiga que, amb

l'episodi del general Moscardo a l'Alcázar de Toledo, va servir fins i tot per fornir la mitologia franquista al voltant de la Guerra Civil de 1936-39.

La típica revenja militar
L'alcalde de l'Ajuntament de Vic, Jacint Codina, de CiU, no va ser-hi present en la celebració de l'aniversari. Per a mi, és un gest que l'honora. Sobretot tenint en compte que el 1991, a l'hora dels fets, va realitzar unes declaracions públiques en les que deia textualment que se n'alegrava de la mort d'Erezuma i Monteagudo. Ho va dir en acabar els funerals oficials per les víctimes de la bomba, en plena Plaça Major de Vic, després que els *guardiacivils* presents haguessin apujat exageradament el volum dels transmissors, de manera que tothom compartís la seva satisfacció per la revenja consumada...

Entre les ansies militars apareix molt sovint la revenja. Vegeu l'últim episodi que el Pentàgon ens ha permès conèixer sobre l'Iraq: el passat mes de novembre, 24 ciutadans civils foren arrencats de les seves cases de la localitat de Haditha (nord-est de Bagdad) i massacrades pels marines nord-americans, com a represàlia per la mort d'un militar seu amb un cotxe bomba.

Ara les cròniques oficials recorden que els militants d'ETA foren localitzats, 24 hores

Sergi Sanjuán

després de la bomba, a Lliçà d'Amunt (Vallès Oriental) i gràcies a les pistes facilitades per un pagès, però no diuen res d'aquella noia a la que la Guàrdia Civil va estar torturant de manera salvatge, tota aquella nit, fins que va deixar anar l'adreça exacta i completa del xalet de la urbanització de Lliçà.

Disparar al fete
En Xavier Vinader, en una memorable crònica històrica, publicada anys després al setmanari *El Temps*, va revelar certs detalls que a ell li havien arribat per boca del propi responsable militar de l'operatiu de Lliçà, el qual, naturalment, va mantenir l'anonimat: que tenien ordres de disparar a matar contra aquells dos nois, que una manera segura de matar-los és disparar al fete... Els van fusellar, condemnats a mort d'antuvi i sense judici...

Recordo perfectament la cara que feia el jutge d'instrucció de Granollers quan, davant meu, els advocats i metges bascos li plantejaven la necessitat d'investigar els fets de Lliçà i els que van succeir al quiròfan de la Policlínica del Vallès, per on els guàrdies entraven i sortien com volien, malgrat les advertències i requeriments dels metges de guàrdia, que havien intentat inútilment salvar la vida de l'Erezuma...; els fets de l'ambulància, que el va traslladar

encara amb vida fins a l'Hospital Clínic de Barcelona, on ja va ingressar en forma de cadàver ple d'hematomes...

Recordo com la premsa de Granollers explicava les amenaces telefòniques de bomba, que es van rebre al jutjat aquells dies: que si seguien investigant els fets de Lliçà d'Amunt l'edifici del jutjat volaria com la caserna de Vic i amb els funcionaris a dins. Erròniament aquells *guardiacivils* de l'escamot de Lliçà havien pensat que, amb la mort de l'Erezuma i el Monteagudo, s'havia acabat el problema per a ells.

50.000 nens moren cada dia
I és que es comença per no comprendre una idea i s'acaba per matar al seu autor. En aquest sentit no sé ni tan sols si podem estar segurs que la majoria de *guardiacivils* compregui, no ja les idees dels seus adversaris, sinó la seva pròpia, la que la seva Institució defensa. Una Institució militar que té un himne que diu: "...viva España, viva el Rey, viva el Orden y la Ley, viva la Guardia Civil..." I això en mig d'un ordre mundial que, segons l'ONU, permet cada dia la mort de 50.000 nens per falta de menjar i medicines...

L'alto el foc d'ETA
Per això, en uns moments en que l'ETA ja ha declarat l'alto el foc permanent, és molt procedent destacar que ja fa molts anys que

els seus fundadors estan dient i repetint que promouran la dissolució de l'organització armada basca d'alliberament nacional, en el mateix precís moment que deixi de ser necessària.

Davant meu també ho va dir el senyor Julen Madariaga, a Donosti, l'any 1988, en la commemoració de l'aniversari dels primers deu anys d'existència de les Gestores Pro-Amnistia. I, precisament per això mateix, ara em sembla molt necessari anar pensant en la dissolució de la Guàrdia Civil.

L'aflicció de la consellera Tura
Però actes com el de Vic —i tractaments informatius com el de la premsa comarcal d'Osona— vénen a afegir foscors a la ja de per sí confosa i vergonyant política parlamentària catalana, que ha provocat de manera incomprensible la irrupció d'una intempestiva i jove colla de números de la Guàrdia Civil en pràctiques, enviats des de Madrid, amb l'excusa d'aturar la inoportuna i sospitosa plaga d'atracaments a urbanitzacions residencials.

I tot això, per a major vergonya, aflicció i descrèdit de la consellera Tura, la qual —ara ja ho sabem— té amics en el sector de la seguretat privada, que es dediquen a vendre, entre altres coses, aparells d'alarma per instal·lar a les urbanitzacions.

Hi ha víctimes que, pel sol fet de ser-ho, es creuen amb dret a decidir-ho tot, tant a nivell polític com a qualsevol altre nivell

concert de solidaritat amb Chiapas i els pres@s d'Atenco

De la Chiapas rebelde a la Barcelona rebel

10_euros anticipada
12_euros

AMPARANOIA OBRINT PAS MANU CHAO

Metro L4 | Via Júlia

Camp municipal de La Montañesa 9 Barris | Barcelona Diumenge 18 de juny, 20.01 hores

Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista Coordinadora Cultural de 9 Barris Amb el suport de Setmanari DIRECTA, TOMB antirepressiu, LÍCIT, Assemblea d'ORUPES, HacerCOLOR, G60 SCAT

El Lokal, Ateneu Popular de 9 Barris, Casal del Barri de la Prospe i centres socials habituals

CULTURAL DE (CC) (NB)

Martí Serra. Músic i president de l'Associació de Músics Professionals de Badalona

/opinio@setmanaridirecta.info/

La unitat mínima de temps

Hi ha persones que viuen al moment, o al dia. Hi ha qui pensa: què faré avui a la tarda, o demà al matí, o què tal si anem fent plans pel cap de setmana. Hi ha qui fa en un dissabte les compres per tot el mes. A aquestes alçades de l'any ja hi ha qui pensa en les vacances d'estiu –també hi ha qui ja té els bitllets comprats, l'hotel reservat i les maletes fetes!. També hi ha qui pensa què estudiarà el curs vinent, i fins i tot hi ha previsors que obren un 'compte habitatge' pensant que es comprarà un pis d'aquí a tres anys.

Però hi ha un col·lectiu que es mou en uns altres paràmetres temporals. Aquest col·lectiu té una unitat mínima de temps diferent a la resta. Per sota d'aquesta unitat mínima de temps no es pot fer res; perquè no hi ha temps, és clar, quines coses. Aquest col·lectiu el formen els polítics, i la unitat mínima de temps és la legislatura.

Aquesta característica única del col·lectiu polític fa que a vegades siguin injustament

incompresos. Posem per cas l'exemple dels famosos locals d'assaig per a músics: Com sabeu, es van enderrocar els locals d'assaig del carrer Indústria l'any 2001. La gran majoria de grups, en aquests cinc anys, ja s'han buscat la vida en d'altres ciutats; alguns amb sort han trobat algun lloc alternatiu a Badalona mateix; i uns altres –que aleshores portaven grenyes i camperes– avui en dia ja són respectables pares de família i la seva guitarra elèctrica fa temps que acumula pols dalt d'un armari. Però, és clar, donar una resposta a les demandes dels músics requereix el seu temps, i cinc anys només és poc més que una legislatura: un tancar i obrir d'ulls, un vist i no vist, un ara hi sóc i ara ja no. No es pot demanar una resposta d'urgència per un tema que requereix serietat.

La Piher? Senzillament un mal projecte que s'ha descartat. Què passa? Només ha passat una legislatura! O el Pla estratègic de Cultura: Algú pot pensar que tres anys per elaborar una diagnosi i

unes propostes sobre la cultura a Badalona és molt de temps; algú –encara més malpensat– pot preguntar-se si per fer un pla es necessiten tres anys quantes generacions faran falta per portar-lo a terme. Un altre cop, cal tenir paciència: al final, l'últim any de legislatura es presentarà el pla. No ho dubteu. I

“Hi ha un col·lectiu que es mou en uns altres paràmetres temporals. Aquest col·lectiu té una unitat mínima de temps diferent a la resta”

s'haurà fet en la mínima unitat temporal possible.

L'Associació de Músics Professionals va presentar al ple municipal de maig de 2005 un manifest amb cinc propostes a curt termini per revitalitzar la vida musical a la ciutat. També en aquest cas, alguns músics es queixen que des d'aleshores només hi hagi hagut una reunió amb el regidor de Cultura i cap ni una amb l'alcaldessa (tot i provar-ho diverses vegades). Hi ha gent que no té espera.

En conclusió, doncs, no es pot parlar de paràlisi, de poca iniciativa o de mal funcionament. És més senzill que tot plegat: es tracta d'acceptar que hi ha una altra dimensió temporal, i que tot plegat encaixa perfectament en les teories d'Albert Einstein. És pura física.

Mentre esperem ansiosos el final apoteòsic de la legislatura i la promesa d'un nou i lluminós futur, a l'anomenada 'societat civil' (terme curiós: en contraposició a 'societat política') només ens queda seguir reclamant un

canvi de model de gestió cultural. Un model que ens permeti sortir d'aquest ritme tan lent, esmorteïdor d'iniciatives, pansidor de trempes, que té com a únic referent les eleccions municipals. Un model en el qual els recursos puguin ser gestionats de manera molt més àgil per gent que viu a la nostra dimensió temporal: al moment, o al dia, o pensant què farem el cap de setmana. O l'administració s'adapta al ritme de la gent, o la gent s'adapta al ritme de l'administració. Què preferim?

El primer pas cap aquest nou model serà el llargament reclamat ens autònom del Zorrilla (es farà realitat algun dia?). El següent podria ser l'ens autònom de l'Auditori de Badalona, però ep! Frena't! Primer s'ha de trobar un espai on construir-lo, fer un projecte, buscar diners, etc.. Tu demanes la lluna! Massa coses en una legislatura podria alterar les lleis de la física, i no voldríem que Einstein s'aixequés indignat de la tomba per ensenyar-nos la seva famosa llengota.

Albert Mallol Baró. Coordinadora contra el 22@

/opinio@setmanaridirecta.info/

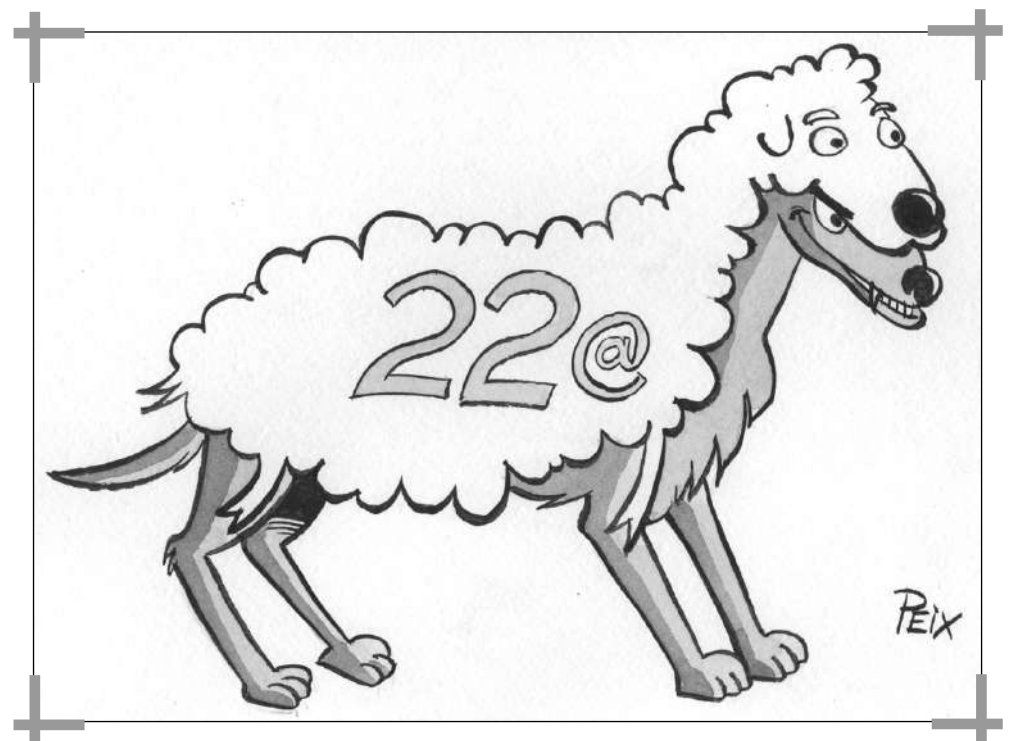
Les mentides, l'altra cara del 22@

Estiu de 2000, l'Ajuntament decidia integrar Barcelona a la nova revolució tecnològica i Poblenou es convertia en seu del “nou districte tecnològic”, l'anomenat 22@. Ens prometien habitatges de protecció oficial, equipaments, zones verdes, respectar el patrimoni industrial i 130.000 nous llocs de treball. Però, sis anys després, la realitat no té res a veure amb el que ens venien; s'estan expulsant veïnes del barri, s'estan construint *lofts*

de luxe i el jovent ha d'abandonar Poblenou pel desproporcionat augment del preu dels pisos. Els equipaments són una “realitat virtual”, falten escoles, biblioteques o casals d'avis. El que havien de ser parcs són solars, com es pot observar on hauria d'haver-hi el Parc Central.

Estant enderrocant el nostre passat (les històriques fàbriques del “Manchester català”) com ha passat al Canem, la Unió Metal·lúrgica o pot passar a l'Escocesa. Els especuladors quan no ho poden enderrocar usen altres mètodes, com els incendis provocats al complex industrial de Can Ricart.

S'han perdut centenars de llocs de treball per la destrucció de tallers i petites empreses substituïdes per grans edificis d'oficines. Els llocs de treball que s'han creat simplement són trasllats d'empreses d'altres punts de Barcelona al nostre barri o treball precari i temporal. A part d'això, l'Ajuntament fomenta la instal·lació al barri d'empreses relacionades amb la indústria militar, només cal recordar que Indra, T-Systems o General Electric són considerats

“Fem una crida a les veïnes a recordar totes les promeses incompletes, a informar-se i lluitar contra la manipulació”

“els grans motors” del 22@.

Ja que la realitat s'entossudeix a demostrar-nos que els nostres polítics estan més preocupats en atreure les grans corporacions transnacionals a la seva “Ciutat del Coneixement” que per resoldre les demandes del veïnat

poblenoví, fem una crida a les veïnes a recordar totes les promeses incompletes, a informar-se i lluitar contra la manipulació dels poders polítics, econòmics i mediàtics. Els animem a organitzar-se en els moviments socials de base horitzontal i a solidaritzar-se

amb totes les lluites en defensa del barri i contra la violència immobiliària. Cal manifestar-se davant les agressions que està rebent el nostre barri. Ha arribat l'hora de dir: prou mentides i que el 22@ no és el model de barri que necessitem.

polémica

25 anys de vida ininterrompuda d'una publicació llibertaria

www.polemica.org

Associació Cultural El Raval

El Lokal

llibres, contrainformació revistes, música, samarretes, pedaços...

horari matins: de dimarts a divendres de 10.30 a 14h tardes: de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1 bis 08001 Barcelona
Tel: 933 290 643 Fax: 933 290 858
ellokal@pangea.org

C.C.LA FÀBRICA
oberta tots els dies

menges concerts exposicions...

Carretera de Juià nº 46
CELDRÀ (Gironès)
lafabrica@girona.com
972 493 060

Laciutatinvisible

- Projecte Cooperatiu Autogestionari -

LLIBRERIA CRÍTICA ASSOCIATIVA
TALLER DE SERIGRAFIA
CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
ESPAI DE RECERCA
ZONA MÈDIA

C/ RIEGO nº 35

08014 Bcn

Telef. 93-298 99 47

laciutatinvisible@yahoo.com

Navegant per la xarxa

Urbanos rearmats

Ens havíem promès a nosaltres mateixes deixar de banda durant unes setmanes els fòrums policials. Però mentre navegàvem per la xarxa hem tornat a topiar amb alguns debats que mereixen la nostra atenció. Aquest és el cas del ja "recomanat" fòrum de la Guàrdia Urbana de Barcelona: guardiaurbana.tk i les crides a "rearmar" el cos. Fa uns dies, els mitjans de comunicació expliquen que l'ajuntament està fent un important esforç econòmic per dotar la policia local de material antidisturbis i, així, reprimir millor situacions "d'autèntica guerrilla urbana" com el macrobotellón, la celebració de la Champions o el desallotjament de Sant Pere més Baix. El reforç municipal constarà de nous cascos, nous escuts, nous vehicles, PDA per acabar amb el talonari de multes i... noves armes. L'ajuntament substituirà els vells revòlvers per pistoles semiautomàtiques Walter P-99 com les dels mossos. Unes armes que carreguen 16 bales del calibre 9 mil·límetres i són més lleugeres.

Davant l'anunci d'aquest desplegament "paramilitar", la reacció de la Guàrdia Urbana ha estat d'entusiasme... El primer en reaccionar és De acuerdo: "Cal dotar UPAS i UNOC amb escopetes del 12. Només així es poden mantenir a ratlla mil persones violentes. No cal barallar-se ni utilitzar la porra. Amb quatre trets a l'aire i quatre pilotes, la gent comença a córrer i es disol".

Un segon anomenat La Guàrdia Urbana desarmada... s'anima: "Hauríem de ser pioners en la introducció d'armes llargues per a serveis d'ordre públic. Portem de tot però falta l'element imprescindible per estalviar-se córrer per pegar amb la porra o per protegir-se com quan mil persones van intentar entrar a l'ajuntament. Caldrà esperar que matin algú al Raval o a les Rambles o a les festes de Gràcia perquè no ha pogut contenir l'actuació d'aquests criminals i homicides?"... El tercer, lo, precisa: "no es tracta de material antidisturbis, sinó de material de protecció personal". In the night el corregeix: "Hem d'adoptar noves mesures repressives davant nous mètodes agressius dels ciutadans" Un nou tertulià intenta posar ordre: "No ens podem enfrontar a fenòmens violents sense pilotes de goma i gasos lacrimògens. El combat cos a cos s'ha d'evitar sempre que sigui possible. No es pot anar amb el casc, l'escut i un pal de fusta a buscar el cos a cos perquè és un suïcidi. Per mantenir a ratlla determinats encaputxats no n'hi ha prou". Tot plegat fins que arriba Tito J. Amb ganes d'instaurar el seny: "m'ha fet molta gràcia això del talonari. Ara triguem un minut en omplir-lo i amb el PDA ho podem fer en 15 segons i amb denúncia. Per cert, tinc ganes de provar els nous cinturons".

La veu del barri s'ha de fer sentir

Plataforma en Defensa de la Barceloneta

Fa més de 20 anys que l'Ajuntament de Barcelona va elaborar un PERI per a la Barceloneta, el qual ha estat revisat en els últims temps. L'última modificació d'aquest consistia a posar ascensors en les cases de la Barceloneta. Aquesta modificació ha resultat polèmica: va ser proposada per Barceloneta Alerta, ja que en el barri viuen moltes persones grans, però alhora els edificis de la Barceloneta tenen unes dimensions i distribució singulars que fan que la instal·lació d'ascensors no sigui possible més que en la façana de l'edifici o buidant un edifici per a fer d'ell el buit de l'ascensor, possibilitat aquesta última per la qual s'opta en l'última versió del pla de la Barceloneta.

Davant l'aparent aplicació del pla, vam convocar una assemblea informativa a l'església. Arran d'aquesta es crea la plataforma en defensa de la Barceloneta per a la defensa dels interessos de tots aquells que resideixen o tenen locals comercials en la Barceloneta.

La plataforma està formada per veïns del barri, de diferent edat i condició, als quals ens agrada la Barceloneta, viure en ella i que vol seguir fent-la. La nostra plataforma s'ha creat de forma lliure i no vinculada a cap partit polític ni associació, això vol dir, que qualsevol persona pot participar i col·laborar amb nosaltres si té inquietud per fer-lo.

Alguns ja ens coneixeu o vau tenir un primer contacte amb nosaltres dissabte passat dia 20 i 27 de maig, però per als quals no pas a detallar qui som i què pretenem.

El nostre objectiu principal, per tant, és per la defensa dels interessos dels nostres veïns davant la reforma plantejada, ja siguin propietaris del seu habitatge, inquilins o tinguin un local comercial. Volem fer del pla un pla realment participatiu, per al barri i que amb aquesta reforma es respecti la nostra identitat com barri a nivell urbanístic, que aquest pla no faci que cap veï hagi d'abandonar el barri, si no és la seva voluntat. Considerem essencial la participació activa dels veïns en les decisions que es prenguin respecte al nostre barri i és per això que demanem la col·laboració dels veïns per aconseguir que se'ns donin aquestes explicacions clares i precises sobre contingut d'aquest projecte com el PERI. Si voleu conèixer-nos i col·laborar tenim correu de contacte: pdefensabarceloneta@yahoo.es i també podeu trobar-nos els dissabtes al matí al costat del mercat.

Els afectats som tots els veïns del barri i per tant som els que tenim més a dir referent a aquest projecte. Es tracta de les nostres vides, els nostres habitatges i la nostra història, en definitiva el

En homenatge als lluitadors per la llibertat, fora símbols feixistes de la ciutat de Lleida

CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL. SECRETARIA D'ACCIÓ SOCIAL

Fa uns dies la premsa local informava que s'eliminarà el nom franquista de diferents blocs de pisos durant aquest any. Aquesta iniciativa, que en principi pot semblar positiva, amaga el fet que per part de l'Ajuntament de Lleida se segueixen mantenint carrers a la ciutat que porten el nom de destacats franquistes locals. Ningú entendria que Prat de la Riba es digués encara avui en dia General Mola, que es mantingués encara al carrer el nom de l'infame Eduardo Aunós o que "Avenida del Generalísimo" fos, imaginem, la principal rambla de la ciutat. Què hi fan doncs encara l'alcalde Areny o l'alcalde Recasens batejant carrers de la ciutat? És que el simple fet de ser lleidatans els dispensa de la seva col·laboració amb els feixistes? Més greu encara és el fet que la Paeria "catalanista i d'esquerres" atorgués l'any 2002 el nom de Casimiro Sengenís, un dels darrers alcaldes franquistes de la ciutat, a un carrer de nova construcció al barri de Pardinyes, fet que va molestar a bastants veïns de la zona i que l'anterior alcalde "socialista" de la ciutat va justificar dient que "va ser un bon alcalde per la ciutat". D'altra banda, la Paeria optarà per rebatejar els blocs de pisos socials amb topònims o personatges aliens a la política, fent un gran favor a l'amnèsia històrica i oblidant deliberadament les persones que lluitaren contra el feixisme i que no tenen, encara avui, cap record en els espais públics de la nostra ciutat.

Des de l'organització independentista Endavant i la Confederació General del Treball (CGT) vam iniciar una campanya de recollida de signatures i adhesions per tal de demanar a l'ajuntament la retirada de tot el símbols i noms feixistes de la ciutat, l'enderroc del monòlit d'homenatge als "caídos por Dios y por España", i l'homenatge als que lluitaren i moriren per la llibertat. La campanya ja ha rebut el suport de més d'un miler de persones, però l'ajuntament continua en la seva línia descafeïnada de "canviar quelcom perquè no es digui que...", i evitar afrontar el problema i desterrar per sempre la presència del feixisme als carrers de la nostra ciutat.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: **signatura, localitat i contacte**

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

nostre barri. És necessari que tots ens impliquem i col·laborem doncs la passivitat mai aporta solucions.

Carta oberta al sr. Luis Atienza, president de Red Eléctrica Espanyola

Dr. Joaquim Corominas, Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear
Dr. Josep Puig, vice-president de EUROSOLAR - Associació Europea per les Energies Renovables
Miquel Muñoz, grup d'energia d'Ecologistes en Acció

Molt Sr. nostre. Ens dirigim a vostè després d'haver llegit les seves declaracions als mitjans de comunicació en les quals afirmava que Catalunya, entre altres comunitats autònomes, hauria de limitar els seus projectes eòlics i que no podria desenvolupar els 3.500 MW

eòlics prevists en el seu Pla d'energia a causa de limitacions tècniques de la xarxa.

Volem recordar-li que la Directiva Europea d'Electricitat Renewable atorga als sistemes de generació amb fonts d'energia renovable prioritat absoluta de connexió a les xarxes i que els operadors del sistema han d'adequar les xarxes per a fer possible la connexió dels sistemes de generació basats en fonts d'energia renovable.

Considerem que la funció de Xarxa Elèctrica Espanyola hauria de ser l'adequació de l'obsoleta xarxa de transport - pensada amb criteris de monopoli i centralització en la generació d'energia elèctrica (grans centrals tèrmiques de combustibles fòssils i nuclears) - a les noves necessitats democràtiques d'una societat moderna: disposar d'una xarxa descentralitzada que permeti la captació de les fonts locals d'energia allí on es manifesten (i es manifesten de forma dispersa en el territori de l'Estat Espanyol) i el seu aprofitament de la forma més eficient possible. Això vol dir aprofitar cada kWh generat per fonts d'energia renovable (doncs evita haver de generar un kWh amb fonts

brutes, fòssils o nuclears).

Evidentment, les energies renovables, com l'eòlica, són fluctuants, pel que es requereix una certa potència de compensació, que podrien proporcionar els sistemes de generació distribuïda d'elevada eficiència.

Ens preocupa també que REE es plantegi paralitzar, en hores vall, el funcionament de parcs eòlics, encara que puguin funcionar perquè el vent així ho permeti. Això representa donar prioritat absoluta a la generació nuclear per sobre de la generació eòlica, sent menjo és la nuclear la generació més bruta i perillosa avui existent, i sent menjo és l'eòlica la més neta que avui disposa el parc de generació.

Ens preocupa que continuï afavorint, de facto, a l'energia nuclear, una font d'energia tendent a desaparèixer de l'escena mundial a causa del seu estrepitos fracàs econòmic i tecnològic.

Creiem fermament que REE hauria de sintonitzar amb els nous temps que van marcant l'escena energètica mundial i hauria de, d'una vegada per sempre, deixar enrere els obsolets sistemes de gestió de la xarxa que l'han caracteritzat fins a fa bé poc temps.

Així està el pati

► Pàgina 10
La campanya de les plataformes contra l'Estatut arriba a la seva recta final amb un acte central a Girona i molts altres arreu de Catalunya

► Pàgina 11
CCOO i UGT signaran el 19 de juny la nova reforma de les pensions en que s'augmentarà el període mínim de cotització, tot i les queixes de les bases

► Pàgina 12
La manifestació de suport a Can Vies va reunir més de 800 persones. Durant la setmana s'ha fet recollida de signatures i enviaments de faxos

BARCELONA // ENTITATS QUE S'OCUPEN DE LA SEVA ATENCIÓ CRÍTIQUES AMB LA NORMATIVA

L'ordenança cívica ha retirat els sense sostre de la visió dels turistes

✉ Berta Alarcó
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un dels col·lectius més desfavorits per l'aplicació de l'Ordenança del Civisme és, a banda del que ocupen les treballadores sexuals o els i les venedors ambulants, és el dels sense sostre, definits per Metges del Món com el conjunt de la població més castigat, no només per la falta de vivenda, sinó també per l'atur, la desestructuració familiar, l'estigma públic, el desarrelament social, la malaltia, el deteriorament de la seva pròpia identitat i la falta d'accés als serveis.

Les mateixes xifres oficials impossibiliten una reinserció real dels sense sostre

Des que es va plantejar l'Ordenança del Civisme a finals de l'any passat, sis entitats dedicades a l'atenció de persones sense llar, entre les quals el Centre Obert Heura, el Centre d'Acollida Assís i la Fundació Arrels s'han oposat en manifest al que consideren una eina per a la persecució jurídica d'aquest col·lectiu en situació de risc.

La Fundació Arrels ja fa més de 20 anys que atén persones sense sostre. Situats al barri del Raval de Barcelona, l'any passat van atendre una mitjana de 1.000 persones en situació de vulnerabilitat. El seu director, Salvador Busquets, considera que l'error de l'Ordenança del Civisme és castigar conductes sense distingir-ne l'origen. I és que una persona que no té casa com-

El consistori intenta fer invisibles els i les sense sostre, tot i ser cada cop més nombroses als carrers de Barcelona

plirà amb totes les conductes penalitzades per l'ordenança: dormir al carrer, es rentarà a les fonts (només hi ha un centre públic amb servei de dutxes a tota la ciutat, obert de 9 a 11, de dilluns a divendres), obstaculitzarà el trànsit i, molt probablement, farà les seves necessitats al carrer.

A més, Busquets recorda que ja hi havia una ordenança abans de l'actual, que no s'acomplia. Una de les diferències és que les multes eren molt inferiors. Així, amb la legislació anterior, fer necessi-

tats fisiològiques al carrer era multat amb 90 euros, mentre que ara la xifra pot arribar als 300, segons l'article 43.1, o fins a 1.500 si es realitza en espais de concorreguda afluència de persones. No hi ha dades al text normatiu que permetin calibrar l'afluència en els espais públics.

► El balanç fins ara

A quasi cinc mesos d'entrada en vigència de l'anomenat Pla Cívic, Busquets considera que ha augmentat la pressió per escampar a la gent que dorm al carrer. "Hi ha equips de neteja de BCNeta que passen aigua als llocs on dormen. A ells no se'ls mulla, se'ls demana que

es retirin i es ruixa allà on s'han instal·lat. Al cap d'una hora i mitja hi tornen". També existeix l'oferta dels Serveis d'Integració Social (SIS), serveis delegats del govern municipal, per nocturnar en algun centre d'acollida com el poliesportiu de la Mar Bella. Un dels problemes és que no hi ha places per a tots aquells que són convidats a dormir-hi. Les mateixes xifres oficials impossibiliten una reinserció real del sense sostre, ja que les dades municipals xifren en 800 les persones que dormen al carrer cada nit, mentre que les places públiques d'acolliment nocturn sumen 470, 556 segons les previsions per a aquest segon semestre.

► La reinserció des dels centres

El nombre de nits que poden passar-hi és de quatre com a màxim i, si bé és cert que hi ha la possibilitat de contactar amb assistents socials i treballar cas per cas, segons el responsable de comunicació de la Fundació Arrels, Ramon Nuró, falten recursos. En primer lloc, cal garantir una estabilitat en l'allotjament, facilitar-los un espai propi. Altres prioritats són millorar els serveis sanitaris i laborals que acompanyen en el procés de resocialització.

A més de ser escassos i de no tenir prou eines per a la reinserció, els centres d'acollida són selectius en l'accés. En aquest punt, Busquets considera injust que una persona sense llar només pugui allotjar-se a un centre municipal nocturn a través dels SIS que, curiosament, focalitzen la seva tasca a zones turístiques com Ciutat Vella o l'Eixample. "Això ens fa sospitar d'una voluntat de reordenació d'una zona en concret", apunta el director de la Fundació Arrels. En aquests quasi cinc mesos d'ordenança, segons Busquets, la pressió als sense sostre els ha anat escampant, cosa que dificulta la tasca de seguiment dels seus casos i la feina continuada per a millorar la seva situació. ●

La reflexió

Persecució de la mendicitat

✉ Arrels Fundació
i cinc entitats més

No entenem com l'Ordenança [cívica] defineix a la seva exposició de motius que una de les conductes que aborda sigui "[...] aquelles que adopten formes de mendicitat", utilitzant tot seguit aquest concepte per instrumentalitzar-se com a eina de repressió no només de les conductes que adopten formes de mendicitat, sinó també i bàsicament de les conductes que són realment formes de mendicitat. Entenem que la

necessària lluita contra les "conductes que adopten forma de mendicitat", és a dir, contra la mendicitat encoberta, passa per accions policials basades en la investigació i que són diferents de les accions proposades per l'ordenança, que en cap cas poden discriminar si el que tenen davant és una forma encoberta o real de mendicitat. En qualsevol cas, com la pròpia ordenança diu, la mendicitat que no "adopta forma", sinó que és mendicitat, no hauria de ser objecte jurídic a perseguir quan, actualment, ho està essent.

Diàleg numèric

A l'hora de saber què ha prioritzat l'Ajuntament a la pràctica, és interessant parlar esment en les dues partides pressupostàries extres fetes des de l'aprovació de l'ordenança el 23 de desembre de l'any passat. Si bé la segona partida, datada del 28 d'abril d'enguany, redueix el percentatge de diners públics destinats en serveis de neteja i manteniment de la via pública i en el cos de la Guàrdia Urbana respecte a la pri-

mera inversió, no deixa de ser revelador que, dels més de 32 milions euros, n'obtinguin un 38% i un 30% respectivament. La relació d'inversions, dèiem, s'ha suavitzat, respecte a la despesa amb què l'Ajuntament batejava la norma. Llavors, dels nou milions d'euros se'n va apartar un 7% per a Serveis Socials, mentre que mantenir net el carrer en va aca- parar un 74% i les hores extres de la Guàrdia Urbana un 18%.

CATALUNYA // ÚLTIMS DIES DE LA CAMPANYA DEL REFERÈNDUM DE L'ESTATUT

S'estén la campanya dels moviments socials pel no

Corresponsalies
/redaccio@setmanaridirecta.info/

A mida que s'acosta el 18 de juny, tots els actors involucrats en el referèndum redoblen els seus esforços per a fer arribar el seu missatge a la ciutadania de Catalunya.

A pesar del silenciament mediàtic que han patit, les campanyes pel no impulsades des de la societat civil han tingut una notable capacitat de mobilització, organitzant desenes d'actes a moltes comarques. Així, tant la Plataforma pel Dret a Decidir (que sí que ha rebut una mica més d'a-

Més de 140 col·lectius i entitats s'han sumat a la campanya Diguem No

tenció dels mitjans) com la Campanya Diguem No han construït un discurs propi al marge del dels partits institucionals.

A l'espera del tancament de campanya, que ambdues plataformes faran divendres 16 a l'Arc de Triomf de Barcelona, l'acte central del Diguem No es desenvolupà a Girona el 10 de juny. Va comptar amb un ball de bastons adaptat al no, una manifestació i un acte polític on el regidor d'Arbúcies Jaume Soler va defensar que "l'únic referèndum que ens cal és el de l'autodeterminació".

La jornada va acabar amb una festa a Bordils que també va servir per a recollir fons.

Manifestació pel no al referèndum de l'Estatut mentre creuava un pont sobre el riu Onyar a la ciutat de Girona

Actes a tot el territori

Tant sols aquesta campanya ha organitzat més de 60 actes arreu de Catalunya, la majoria rodes de premsa i xerrades, encara que també hi ha hagut manifestacions, concerts o dinars. Per destacar-ne alguns es pot parlar de la manifestació de 150 persones pels carrers de Reus el 6 de juny o la intervenció de Josep M. Terricabras a Valls una setmana després. L'acció més espectacular ha estat, sens dubte, la penjada de dues pancartes de grans dimensions d'una de les

torres de la Sagrada Família, dissabte 10 de juny. Dos escaladors van baixar amb cordes i arnesos des de les finestres de la basílica.

La més original, però, és la participació de membres de l'Ateneu l'Arboç a la Festa de les Enramades d'Arbúcies, on van realitzar una catifa de flors demanant el no i exigint l'autodeterminació dels Països Catalans. Aquesta va obligar a Pasqual Maragall, de visita a la població, a fer un veritable tour per esquivar el carrer i evitar-se una fotografia de ben segur incòmode.

Objectius aconseguits

La campanya Diguem No suma més de 140 entitats i col·lectius d'arreu dels Països Catalans, a més dels comitès locals, on hi participa també gent a títol individual, i és una iniciativa nascuda des de l'esquerra independentista, que també inclou altres sectors socials i culturals. Ha permès, segons els seus impulsors, "difondre que hi ha una oposició independentista a l'Estatut, que no reivindica tornar al text del 30 de setembre, sinó l'autodetermina-

ció". I per aconseguir aquests objectius no han dubtat a fer un gran desplegament propagandístic, que ha inclòs la impressió de 30.000 exemplars d'un periòdic i l'edició d'un vídeo, penjat a www.diguemno.org

Suport internacional

Una de les estrelles de la campanya estatutària ha estat el líder del Sinn Féin i un dels protagonistes del procés de pau a Irlanda del Nord, Gerry Adams. El polític irlandès, que estava de gira per l'Estat espanyol, va venir a Barcelona el 8 de juny convidat pel CIEMEN, que li havia concedit el seu premi anual, precisament per la seva participació en el procés de pau a l'illa celta.

Adams va aprofitar la visita per parlar en una acte organitzat per les JERC a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona. Allà, acompanyat per Puigercós i Carod-Rovira, va fer unes pinzellades sobre la història de la lluita del poble irlandès contra l'imperi britànic, on va fer esment que tot i que el conflicte angloirlandès tingués una part de religió, bàsicament el problema era polític i va deixar clar que el Sinn Féin, com a formació republicana, és laica. Es va mostrar també esperançat que el poble català podria finalment exercir el seu dret a autodeterminar-se i va desitjar "el millor pels Països Catalans".

L'anècdota de l'acte la va protagonitzar el mateix Adams, quan va començar el seu discurs parlant en gaèlic, fet que va obligar el traductor a demanar disculpes per no conèixer aquesta llengua. ☺

La reflexió

Per què no?

Joan Sebastià Colomer,
Campanya Diguem No

La imatge lamentable oferta per la classe política catalana en la negociació de l'Estatut és una demostració de la dependència que representa el marc constitucional i estatutari vigent que ara volen perpetuar. Dins els límits constitucionals, el marge de maniobra és pràcticament inexistent.

Davant d'aquesta evidència, alguns prefereixen convertir una simple revisió de l'Estatut en un avenç nacional històric abans que matar la gallina dels ous d'or. El fons de la pregunta del dia 18 és: volem mantenir un marc de dominació nacional i social o dir a la classe política que no ens empassem qualsevol cosa?

Se sol dir: i si diem que no, l'endemà, què? Jo diria: i si diem que sí,

l'endemà, què? Haurem de començar a escoltar les lamentacions d'aquells que esperaven del govern de Madrid una bona voluntat que mai no ha tingut? No és preferible posar en crisi un model de submissió que legítima i renta la cara a la dominació? Un Estatut incapaç de fer front a la desindustrialització, la precarietat laboral o a la destrucció del territori ens assegura més del mateix. És la pèrdua de l'oportunitat de posar l'autodeterminació sobre la taula com a única via rupturista. Aquells qui creguin que l'Estat espanyol és reformable i el model social és el menys dolent possible hauran de pensar si un reformisme que en 25 anys no és capaç d'acumular un sol avenç remarcable té sentit. Els que hem arribat a la conclusió que ni l'Espanya plural ni el capitalisme de rostre humà existiran mai només hem d'anar i dir que no.

Campanya explícita pel sí al departament de Cultura de la Generalitat

Roger Palà
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Junta Electoral espanyola ha determinat que el Govern català no pot fer campanya pel referèndum de l'Estatut, però el cas és que els responsables del departament de Cultura, que encapçala Ferran Mascarell (PSC), no ho veuen així de clar. Divendres 10 de juny, els serveis de premsa de la conselleria van realitzar l'enviament massiu per correu electrònic d'una xapa –que, ens han assegurat, també té versió física– amb el lema "La Cultura és un dret. Article 22", en referència a l'article del capítol de drets i deures de la proposta d'Estatut encara no refrendada.

Dilluns 12, i coincidint amb l'inici de la recta final de la campanya, Cultura ha realitzat un enviament de tríptics a entitats i empreses amb qui manté relació amb el mateix lema i transcrivint més fragments de l'Estatut, en concret els articles 22 i 44 (cultura i educació), l'article 6 i 32 (llengua catalana), article 127 (competències en cultura) i el fragment del preàmbul que esmenta que "Catalunya és un país ric en territoris i gents, una diversitat que la defineix i l'enriqueix des de fa segles i l'enforteix per als temps venidors". Tot això, acompanyat amb el lema "Diumenge 18 de juny es vota l'Estatut" i el membre oficial del departament.

ESTAT ESPANYOL // DESPRÉS DE LA REFORMA LABORAL JA ÉS A PUNT L'ACORD EN LA REFORMA DE LES PENSIONS

CCOO i UGT signaran el 19 de juny les retallades de les pensions

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Tot i que encara no s'ha aprovat oficialment, ja s'han filtrat les principals novetats de l'"Acord sobre desenvolupament de mesures de l'informe de renovació del Pacte de Toledo", o sigui, l'acord al qual han arribat els anomenats "agents socials" (Govern, patronal i sindicats oficials) per a reformar la Llei de Pensions.

S'augmentarà el període mínim de cotització, tot i el "males-tar" de les bases de CCOO

Finalment sembla que no s'inclouran alguns dels elements més regressius que s'havien estudiat, com el càlcul de la pensió partint dels últims 35 anys cotitzats (en lloc dels actuals 15) o allargar la vida laboral fins als 68 anys, com acaba d'aprovar el Govern anglès. Això no vol dir que no hi hagi una retallada efectiva de les quantitats a percebre pels futurs pensionistes. El nou sistema de comptabilització (on ja no s'inclourien les pagues extres) significa un allargament efectiu de dos anys del període mínim de cotització (dels actuals 4.700 dies fins als 5.475) i la reducció de fins al 14% de la jubilació, tal i com ja va avançar DIRECTA (veure núm. 6). I tot això malgrat el malestar generat en sectors importants de CCOO.

Una llei regressiva
"Algunes millores parcials i secundàries amb prou feines sí poden dissimular el caràcter globalment regressiu del contingut

Contra la reforma laboral. La manifestació estatal que la CGT va celebrar a Madrid el 10 de juny no ha volgut ser, només, un acte de rebuig a la reforma laboral, sinó que s'ha plantejat com "una jornada per a unificar totes les lluites" que està duent a terme en aquest moment. Més de 20.000 persones es van concentrar segons l'organització

de l'acord" s'afirma des de la Xarxa contra la Precarietat i el Tancament d'Empreses. Aquestes "millores" es refereixen a l'accés a la pensió de viduitat per a parelles de fet o que la incapacitat transitòria no computi a efectes del subsidi d'atur.

El "caràcter globalment regressiu", en canvi, s'exemplifica en l'enduriment de la jubilació anticipada (que patirà una reducció d'un 7,5% per cada any que falti per al compliment dels 65), l'estímul del retard en l'edat de jubilació, les rebaixes de les cotitzacions dels empresaris (fins a un 40% per mantenir treballadors de

més de 59 anys) i l'eliminació de les cotitzacions especials per a les treballadores de la llar i els temporers agrícoles (sectors especialment vulnerables per la precarietat i formats majoritàriament per persones immigrades).

Pensions dignes per a alguns
Davant del discurs de la insostenibilitat de les pensions i de la inevitabilitat d'aquestes retallades destaca una dada que exemplifica que unes pensions dignes sí són possibles. Tant el Congrés com el Senat espanyols han aprovat la pensió màxima (2.232,54 euros) per a parlamentaris amb 11

anys d'exercici, mentre que per a la resta de treballadors calen 35 anys. Així, les corts pagaran el

complement necessari a les pensions dels exdiputats fins que assoleixin la màxima percepció.Ⓢ

Nova manifestació contra la direcció de Mercadona

Directa Terrassa
/terrassa@setmanaridirecta.info/

Seguint una convocatòria de SCNT, dissabte 10 de juny una trentena de persones es va manifestar pels carrers de Terrassa per a denunciar el comportament que Mercadona té contra tots els seus

empleats i empleades. Durant la manifestació es van repartir comunicats de denúncia. L'acte va acabar amb una concentració davant d'un dels 11 centres que la cadena de supermercats té a la ciutat. Mentrestant, els companys de Mercadona ja porten quasi 100 dies en vaga indefinida.

Noves mobilitzacions dels mestres en contra de la sisena hora lectiva

Mariona Ortiz
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Després de la concentració del 7 de juny, que a Barcelona va reunir més de 1.000 persones a la plaça Sant Jaume, els mestres de primària han convocat una nova concentració el proper dia 28 a les 6 del vespre. La protesta està convocada per un comitè de mestres independents, amb el suport dels sindicats CGT, ANPE i Comissions de Base.

L'oposició dels mestres a la sisena hora s'emmarca dins el rebuig que va suscitar el Pacte Nacional per l'Ensenyament signat el passat 20 de març. En aquell moment, molts mestres ja van

manifestar-se contraris al Pacte "tant en el contingut com en el mètode utilitzat per signar-lo", ja que ni els mestres ni els pares i mares havien participat en el procés. Denunciaven que augmentaven els diners públics destinats a finançar l'ensenyament privat, tant amb el tipus de concerts i subvencions com amb l'aplicació de la sisena hora.

Aquest últim punt és el que ha dut finalment els mestres a convocar les concentracions de protesta. Argumenten que l'augment horari no garanteix la millora de la qualitat educativa i, en canvi, dificulta l'organització del professorat perquè potencia la disparitat d'horaris. Demanen que es destini el pres-

supost previst per a la sisena hora a incrementar la plantilla de docents —una reivindicació històrica del col·lectiu de mestres— per tal de reduir el nombre d'alumnes per grup i millorar la qualitat de l'ensenyament. També denuncien que la mesura està pensada per pagar la sisena hora a l'escola concertada, que fins ara ja l'oferia però la pagaven les famílies, i que l'allargament de l'horari escolar no facilitarà una conciliació de la vida familiar, que passaria per reduir els horaris laborals dels pares amb fills en edat escolar.

D'altra banda, els mestres també protesten per la decisió de la conselleria de començar el curs vinent el dia 12 de setembre, en

lloc del 15 com anys enrere. Expliquen que els nous plans educatius cada vegada requereixen més organització però cada vegada tenen menys temps per organitzar el curs, i titllen el canvi de data "d'operació de maquillatge" del govern tripartit. A banda de les concentracions al carrer també s'estan recollint signatures contra l'aplicació de la sisena hora i es preveu continuar les mobilitzacions després de l'estiu, segons portaveus de l'ANPE "si cal convocant una vaga indefinida".

Les AMPAS diuen la seva
La coordinadora d'AMPAS de Gràcia ha fet pública una carta en la qual es mostren crítiques amb el

Pacte Nacional per a l'Educació. Segons la coordinadora, el pacte no aposta per l'escola pública sinó per donar una empena a l'escola privada concertada. Denuncien que "la creació del Servei Públic Educatiu és la negació del principi 'escola pública per a tothom', perquè significa la consolidació d'un doble model escolar que atorga un caràcter assistencial a l'escola pública". Igualment, es manifesten en contra de la sisena hora a primària, remarcant que no sorgeix de cap petició dels pares i mares de l'alumnat i demanen que es destini el pressupost previst per a aquest allargament horari a augmentar els recursos materials i humans.Ⓢ

GIRONA // LA CAMPANYA DE SUPORT HA MOBILITZAT AJUNTAMENTS I EL MATEIX PARLAMENT

El TEDH bufeteja Zapatero per l'extradició de Youb Saoudi

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El saltenc Youb Saoudi va ser detingut el gener del 2003 en el marc de l'operació policial duta a terme a les comarques gironines i barcelonines contra una suposada cèl·lula d'Al Qaida, la coneguda Operació Estany, sobre la qual us informàvem en el número 4 de DIRECTA, i que va ser utilitzada pel govern del PP per tal d'intentar donar arguments a favor de la intervenció espanyola en l'atac a l'Iraq.

El Tribunal d'Estrasburg ha suspès temporalment l'extradició de Saoudi

Com la resta dels detinguts i davant l'evident manipulació i falta de proves que van demostrar que els productes intervinguts eren detergent i no pas explosius, en Youb Saoudi va ser posat en llibertat com la resta dels detinguts aquella mateixa primavera, quan es va arxivar el cas.

Tanmateix, el govern del PP del moment no estava disposat a acceptar el fiasco del muntatge i va rescotar una antiga ordre d'extradició de l'any 1998 contra en Youb Saoudi, que no havia aparegut, estranyament, ni en la primera detenció ni en cap de les visites al consolat algerià per renovar-hi el passaport, i que en demanava el retorn a Algèria per ser jutjat precisament per uns fets d'aquell 1998, quan ell havia abandonat el país amenaçat de mort.

Arran d'aquesta ordre el setembre de 2003 es va ordenar el reingrés a presó de Youb Saoudi a l'espera de la resolució de l'expedient d'extradició, malgrat el

temor de Youb a les amenaces rebudes i a ser condemnat a mort. Amb el reingrés, la Plataforma Aturem la Guerra de Girona va iniciar la campanya per exigir-ne la llibertat denunciant novament la utilització política del cas així com per exposar els greus perills que corre la vida d'en Youb Saoudi, en cas de ser finalment extradit. La campanya ha mobilitzat durant aquests tres anys fins i tot algunes institucions que, com els ajuntaments de Salt, Girona, Banyoles, Llagostera, Santa Coloma de Farners i Blanes o el propi Parlament de Catalunya, han aprovat mocions exigint al govern espanyol que no accedeixi a l'extradició sobre la qual té el vist-i-plau definitiu.

Esgotats tots els recursos judicials, l'expedient d'en Youb Saoudi va passar a la fase governamental, en aquesta, les entitats i organitzacions de la Plataforma Aturem la Guerra confiaven en la denegació de l'extradició a la vista dels compromisos assumits amb el cas pel propi partit polític del govern. Aquest darrer tràmit és el que es va produir el passat 26 de maig quan el consell de ministres espanyol va aprovar autoritzar definitivament l'extradició d'en Youb per tal de ser jutjat a Algèria, en un procés que li podria suposar la pena de mort. Aquest últim esdeveniment, del qual la Plataforma i la família s'han assabentat aquesta setmana, ha donat un tomb a la campanya per

Concentració el 14 de juny 20h a la Subdelegació del Govern i manifestació el 17 de juny 12h a la plaça del Vi

evitar l'extradició, ara ja amb raons d'urgència. Per una banda s'ha intensificat la presència al carrer de les manifestacions de rebuig amb la convocatòria d'una concentració i d'una manifestació; per l'altra, s'ha acudit al Tribunal Europeu

dels Drets Humans per demanar que se suspengui l'extradició.

Precisament, i en tancar aquesta edició, hem sabut que el Tribunal Europeu amb seu a Estrasburg ha acordat congelar el procés d'extradició per examinar les possibles violacions greus dels drets humans en aquest cas. La decisió de la cort europea posposa l'extradició fins el 26 de juny, quan el Tribunal prendrà una primera decisió. Aquest fet es valora positivament per la Plataforma, que denuncia la hipocresia en matèria de drets humans del govern del PSOE, citant altres decisions del mateix tribunal sobre governs socialistes com la condemna per tortures a independentistes el 1992. ☺

Concentració davant la Delegació del Govern a Girona per protestar contra l'Operació Estany el novembre de 2003

Setmana de provocacions per part del partit Ciutadans de Catalunya a Girona

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Els fets es remunten a dilluns 5 de juny quan la presència d'Arcadi Espada, Carlos Feliu i J.M. Villegas, en una conferència de la plataforma "Ciutadans de Catalunya", fou rebuda pels crits de protesta d'una cinquantena de persones convocades per Maulets. En iniciar-se la conferència no hi havia cap dispositiu dels Mossos d'Esquadra o de policia municipal. No obstant això, quan tres dels mani-

festants van intentar entrar a l'acte per a mostrar el seu rebuig, els agents de seguretat privada dels conferenciant van agredir-los. A l'entrada de l'acte, Arcadi Espada va rebre un clatellot per part de la gent concentrada, mentre la seguretat privada va colpejar reiteradament la gent que es manifestava a l'exterior de la sala de conferències. En finalitzar l'acte, un fort desplegament dels Mossos d'Esquadra va escortar els ponents fins a la Delegació del Govern. Durant la setmana següent i arran

d'aquests fets, hi ha hagut una campanya de criminalització dels Maulets tant per part del partit Ciutadans de Catalunya com per part dels mitjans de comunicació locals, dedicant una editorial que condemnava unilateralment l'actitud de l'organització independentista. Posteriorment i a través d'una convocatòria realitzada a la pàgina web de Ciutadans de Catalunya, van organitzar una concentració de rebuig als actes del 5 de juny a la plaça Constitució de Girona pel següent diumenge, el passat 11 de juny.

Durant la concentració de diumenge els simpatitzants d'aquest partit vinguts de fora de Girona amb autocars, van seguir les declaracions d'Arcadi Espada i Albert Boadella. Els Mossos d'Esquadra, davant les crítiques que van rebre per part d'aquest col·lectiu per l'última actuació, van fer un espectacular desplegament d'efectius antidisturbis que cobria tota la plaça i els carrers del voltant impedit la gent de circular-hi. Aquest fet va provocar la indignació i sorpresa de molta gent que passava per la zona

per l'actitud provocadora dels Mossos d'Esquadra en la seva tasca de bloquejar el pas a tota persona aliena al míting de Ciutadans de Catalunya. En un carrer lateral, una concentració organitzada per Maulets amb més d'un centenar de persones va desplegar una pancarta contra la presència de la plataforma Ciutadans de Catalunya a Girona. Durant la concentració es van cridar lemes contra el feixisme i a favor de la independència dels Països Catalans i es va llegir un manifest contra la criminalització de col·lectius independentistes i contra la presència d'Arcadi Espada i Albert Boadella a Girona, criticant també el doble barem que tenen els mitjans de comunicació a l'hora de publicar les informacions referents a aquests casos. ☺

Marxa en suport al CSA Can Vies i contra la demanda civil de TMB. Centenars de persones es manifesten a Sants

SANTS // MÉS DE 750 FAXOS BLOQUEGEN DESPATXOS DE L'ADMINISTRACIÓ

830 persones en suport de Can Vies

✉ **Jesús Rodríguez**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ni 200 persones que van comptar els Mossos d'Esquadra, ni 250 que va veure la Guàrdia Urbana, dissabte a la tarda un mínim de 830 persones es van manifestar en suport a Can Vies. La protesta era la culminació d'una setmana d'intensa activitat amb parades informatives i recollida de signatures. A les portes de les Cotxeres o la plaça de Sants han estat informant al veïnat de la situació judicial actual que amenaça el centre social. Més d'un miler de persones ja han donat el seu suport mitjançant la signatura, però a més, uns 750 formularis de fax amb la petició de la retirada de la demanda s'han enviat a les administracions que volen desallotjar Can Vies. DIRECTA té constància que al Consistori i a TMB ja han desconectat alguns apa-

Més d'un miler de santsencs i santsenques ja han signat els fulls de suport al centre social

rells de fax a causa del nivell de col·lapse que ha provocat això a les oficines. Alguns balcons del barri llueixen les banderoles solidàries de color groc que s'han repartit entre el veïnat. Cap dels partits polítics del districte de Sants-Montjuïc ha respòs fins ara a la petició que els vàrem fer arribar des de DIRECTA, demanant el posicionament al voltant de la situació d'amenaça del centre social Can Vies.

► Castellers, bastoners i accions

La gent es va concentrar a partir de les 18 h a la plaça de Sants. Una actuació de la colla de bastoners que va nèixer i ha crescut al centre social va donar el toc d'inici de la protesta. Tot seguit els castellers de Sants van fer un pilar de quatre enmig de la carretera, on l'annexa va desplegar una banderola de Can Vies mentre es produïa un fort aplaudiment. La pancarta de capçalera afirmava contundentment "Aturem la demanda, Can Vies és del barri". Els convocants van posar molt d'èmfasi en subratllar el caràcter reivindicatiu i de barri. Es van corejar diversos lemes de suport al centre social i en contra de la política urbanística de les administracions: "Contra l'especulació, okupació", "Les immobiliàries destrossen els barris" i "Districte, tu tries pisos de luxe; nosaltres, Can Vies!"

A l'alçada de la seu del districte de Sants, un agent antiavalot de la Guàrdia Urbana va impedir que es dibuixés una silueta del centre social davant de la seu consistorial, etzibant alguna empena. Tot seguit es va arribar a la plaça Espanya. Des de la grua de les obres de construcció del nou centre comercial potenciat des del tripartit municipal a l'antiga plaça de braus de les Arenes, i després de llargs minuts de lluita contra les fortes ràfegues de vents, es van aconseguir despenjar dues pancartes.

Es va arribar de nou a plaça de Sants i des d'allí a Can Vies. Es va llegir el comunicat de clausura de l'acte, amb la posterior participació amb focs d'artifici dels Diables de Sants. Tot i la temporal suspensió del judici que estava previst pel 14 de juny, segueix la campanya de suport, i tota la informació la trobaràs a www.barrisants.org ☎

BARCELONA // IMPUNITAT

Les famílies dels presos del 4 de febrer fan una crida a la solidaritat

✉ **Redacció Directa**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Jutjat d'Instrucció núm. 18 de Barcelona ja ha tancat la instrucció del cas dels detinguts el 4 de febrer a les proximitats del carrer Sant Pere més Baix de Barcelona. Divendres 9 de juny va signar l'auto de processament que augmenta la petició de penes per a tots els detinguts durant aquella nit.

Les penes per cadascun dels processats oscil·len entre els 4 i els 18 anys de presó

La jutgessa Carmen Martínez García ha unificat càrrecs als tres nois que estan empresonats des de fa quatre mesos, Àlex, Rodrigo i Juan. Els acusa d'homicidi en temptativa, atemptat greu a l'autoritat i lesions. A la resta de processats que actualment són en llibertat condicional, els demanen entre 4 i 6 anys de presó. Cal destacar que la jutgessa ha denegat tots els testimonis presentats per a la defensa i la pràctica totalitat de les proves. Els informes forenses que són molt favorables a la inculpció dels nois ni tan sols han estat mencionats. Divendres 16 de juny a les 9:30 h del matí es farà una concentració davant dels jutjats del passeig Lluís Companys de Barcelona, ja que els tres nois hi seran traslladats perquè els llegeixin l'auto de processament. Cap mitjà de comunicació català ha donat veu a les famílies dels nois, en canvi a Xile i Argentina, d'on són originaris, han rebut una gran difusió mediàtica. ☎

Els Mossos d'Esquadra custodien La Drogueria després de desallotjar-la de matinada

MATARÓ // TAMBÉ DESALLOTGEN 2 VIVENDES

Tanquen La Drogueria

✉ **Redacció Directa**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El centre social La Drogueria, va ser desallotjat la matinada del 12 de juny. Una desena de furgonetes antiavalots van realitzar l'operació a partir de les 6 del matí. No només van tancar aquest edifici històric del centre de Matarró, van aprofitar per desallotjar també dues vivendes okupades al seu costat, tot i no presentar les ordres judicials ni els procediments correctes a les persones que hi viuen. Sembla que la pressió del consistori i dels Mossos d'Esquadra sobre la jutgessa que instrueix el cas ha donat els seus fruits. A partir del moment en què es va conèixer la presència policial, més d'una cinquantena de mataronins i mataroni-

nes es van concentrar a les portes de l'edifici, i durant el matí van patir la pressió i les identificacions per part dels agents. A l'interior d'una de les vivendes hi havia dues persones, que van denunciar haver estat colpejades, amenaçades i agredides per part dels mossos. Una hora i mitja després de l'arribada de l'operatiu, les cases eren tancades amb un cademat. Això sí, un representant del patrimoni arquitectònic municipal va ordenar que no es produïssin destrosses de l'edifici, ja que estava catalogat. A la tarda, 150 persones es van concentrar davant l'Ajuntament. Amb pancartes, xiulets i cartells van desplaçar-se fins La Drogueria on es llegí un manifest. El control policial va ser molt fort, amb gravacions i la retenció d'un noi. ☎

LES FERIDES D'ATENCO

A la visita de la CCIODH al penal de Santiaguito es van poder constatar l'estat dels presos d'Atenco. Els càrrecs que els imputen són de caràcter general a l'esclariment dels casos. Famílies trencades i danys psicològics greus, a part de les ferides físiques. Els seus expedients mèdics han estat eliminats.

fotografies i text Edu Bayer

A mitjans de Juny comença el període de festes estivals a San Salvador Atenco. Música, ball, menjar i beure, són tradició en aquesta petita població d'“ejidatarios” (qui es dedica a la terra, agricultors i floricultors).

Però no hi seran totes i tots. Enguany faltaran els 31 companys i companyes que segueixen presos al Penal de Santiaguito i a la presó de Màxima Seguretat de La Palma. Tampoc hi seran els joves Fº Javier Cortés i Alexis Benhumea, assassinats a mans de l'estat i les seves forces de l'ordre. No hi serà tampoc la dignitat sencera d'un poble trencat per la por i la ràbia a la impunitat amb que l'estat els ha intimidat, reprimit, violat, empresonat i assassinat. No hi seran les famílies que han decidit marxar del poble per oblidar el que ha passat...

I els vidres ja estaran canviats, els carrers engalanats, sonarà la música a la plaça davant de la casa ejidal i l'església, les cases es veuran pintades i reconstruïdes però és l'ànima de tot un poble la que ha estat agredida. Un poble senzill que exigeix viure en pau, de la terra que sempre els hi ho ha donat tot. No perdran l'únic que tenen i lluitaran fins al final contra l'esperit neoliberal que arrassa tants pobles arreu del món.

Les ferides es tancaran i deixaran la pell ben dura. Va per ells....

at de salut
l'espera de
de les mar-

Les dones han estat aquest cop un objectiu específic sobre el que s'ha descarregat amb especial premeditació i ensanyament. Violacions i vexacions massives han deixat ferides profundes a les dones d'Atenco. Però no ha sigut suficient per fer abaixar la seva mirada brillant i orgullosa.

Durant l'acte que s'ha fet a les portes de la Borsa de Barcelona s'ha fet una paròdia de l'explotació dels recursos del planeta per part de les grans multinacionals. Hi ha hagut una nombrosa presència de mitjans de comunicació

BARCELONA // ACCIÓ A LA SEU CENTRAL DE LA BORSA

Els afectats per Repsol actuen

Guillem Sánchez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquest 16 de juny els accionistes de la multinacional hidrocarbúridera Repsol es reuniran a Madrid per a fer balanç dels beneficis aconseguits. Però aquesta cita també ha cridat l'atenció de molta altra gent que també està interessada en les actuacions d'aquesta empresa, encara que segur que no cobraran dividendes. Ells mateixos es defineixen com a "afectats per Repsol", i agrupats entorn de la campanya Repsol Mata han organitzat una contrajunta que se celebrarà paral·lela a la reunió dels accionistes.

Aquesta contrajunta reunirà, sobretot, representants dels pobles indígenes llatinoamericans

*Diferents
comunitats
indígenes
participaran en
una Contrajunta
paral·lela
a la junta
d'accionistes*

que han vist com els seus territoris, cultures i salut són destruïdes per unes activitats industrials que no respecten ni els mínims establerts per la legislació mediambiental. Així, comunitats del Perú, Equador, Bolívia i Argentina seran

presentes a la capital castellana per explicar als accionistes "qui paga els seus beneficis", i per a poder-ho fer han demanat al sr. Brufau, director general de la companyia, poder intervenir a la mateixa junta, petició que encara no ha rebut resposta. Però no pensen convèncer els accionistes amb lliçons d'ètica, sinó que els volen recordar que "les responsabilitats que s'imputin a l'empresa en el futur seran sufragades en detriment dels dividendes." Els acompanyaran entitats ecologistes i internacionalistes, que estan "teixint una xarxa transnacional de solidaritat i resistències".

Per difondre la campanya s'han preparat una sèrie d'accions, que han arrencat dimarts 14 de juny amb un teatre performance davant la Borsa de Barcelona.

Xenofòbia a Sant Boi

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'organització 'Sos Racisme' ha denunciat en un comunicat que l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat ha difós una enquesta xenòfoba. Segons diu l'entitat antiracista "aquesta enquesta que vincula explícitament la inseguretat ciutadana i la delinqüència amb la immigració, és una iniciativa municipal que atempta contra la convivència i la cohesió social creant un 'caldo de cultiu' per a les actituds racistes." El formulari d'aquesta enquesta ha estat distribuït per associacions de comerciants de Sant Boi. Sos Racisme ha fet arribar una queixa al consistori, al PSC i al departament d'Interior.

BAIX LLOBREGAT // POLÍTICS

Canvia l'alcaldia, però segueix la prepotència

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Dilluns 5, en un ple extraordinari, l'alcalde d'Esplugues de Llobregat, Lorenzo Palacín (PSC-PSOE) va dimitir com a alcalde i diversos col·lectius van convocar un acte per donar la "benvinguda" a la fins ara portaveu Pilar Díaz.

*Treballadors
municipals
escortats
per policia
van treure més
de 800 cartells*

Però les formes no van canviar gaire, doncs el passat cap de setmana, treballadors municipals escortats per policia local van treure més de 800 cartells convocant a l'acte. Fins i tot, cartells de CiU van ser arrencats i estripats per a silenciar les queixes a l'anomenada "abdicació". La tensió fou palpable quan un desconegut, després d'una discussió, amenaçà amb una navalla a dos nois que penjaven cartells. Així, a un centenar de persones se'ls va prohibir l'entrada al consistori ja que l'alcalde sortint només volia amb ell els seus companys de partit i a les associacions afins.

A la sortida, la gent del poble que s'hi havia concentrat i que no va poder entrar va rebre els governants amb crits i cançons. La nova alcaldessa també fou acompanyada pels carrers d'Esplugues fins que va marxar en cotxe en un espectacle lamentable. Recordem que a la localitat del Baix Llobregat es viu una forta tensió des de fa mesos per l'intent consistorial d'aplicar plans urbanístics favorables als interessos de grans empreses immobiliàries. L'última tancada al consistori dels crítics amb el Pla Caufec va acabar amb desallotjament policial.

Manifestació a Barcelona convocada sota l'eslògan "Estem en pilotes davant els cotxes"

BARCELONA // CIUTAT I TRANSPORT

Marxa ciclonudista

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquest dissabte 10 a la tarda es van fer marxes ciclonudistes a diverses ciutats del món. A Barcelona hi pedalaven uns 80 ciclistes. Segons declaraven alguns dels participants: "Quan els polítics no solucionen les nostres necessitats, nosaltres sortim al carrer." Aquests dies s'està fent el primer Congrés Català de la Bicicleta on, segons alguns dels ciclistes, "l'Ajuntament de Barcelona es posava medalles mentre la seva política ciclista és fluixa i plena de pures intencions"; "mentrestant com a ciclistes patim la llei imposada pels cotxes que acaparen una part molt important de l'espai públic i actuen

amb prepotència." Fums, atropellaments, velocitat perillosa... la gran majoria de ciclistes es troben despullats davant del trànsit. Per denunciar la situació van recórrer el centre de la ciutat despullades -quasi tothom- després d'una gran expectació, la majoria en forma d'aplaudiments, tot i que també es produïen molts comentaris sexistes i agressius. La pedalada va anar des del centre fins al Passeig Marítim, acabant a la platja. Un guàrdia urbà informava a un vianant que no podien actuar perquè el nudisme a la ciutat ja no és contemplat com a exhibicionisme si no hi ha voluntat "provocativa". Amics de la Bici, Club Català de Naturisme, Sense Fums i Massa Crítica foren els convocants.

REFERÈNDUM

Estàs d'acord que els partits polítics puguin utilitzar els mitjans de comunicació sense que cap periodista pugui manipular la seva informació objectiva?

- ☐ *No, però m'és igual perquè no tinc tele i no llegeixo els diaris*
- ☐ *És el que jo dic. Que els mass merda estan sempre de la banda de l'Estat i el Capital*
- ☐ *No ho trobo bé, encara que informin que els/les periodistes que cobreixen la informació no hi estan d'acord*
- ☐ *És un exemple que demostra que els mitjans de comunicació generals no són independents*

Corresponsalies

Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
Cerdanya <cerdanya@setmanaridirecta.info>
Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>
Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
Osona <osona@setmanaridirecta.info>
Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir la DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Un cop hagis omplert la butlleta ens la pots fer arribar a: c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902, l'Hospitalet de Llobregat. També pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplir el formulari: www.setmanaridirecta.info i O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Butlleta de subscripció

setmanari de comunicació

directa

Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom.....

Cognoms.....

Població.....

Codi Postal.....

Adreça.....

Correu electrònic.....

Telèfon.....

Signatura:.....

Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros

Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

Presentacions

16 de juny, 20 h **Maó** (Local del GOB, Camí des Castell, 53)
17 de juny, 19.30 h **Sant Celoni** (Casal Independentista Quico Sabaté)
17 de juny, 20 h **Ciutadella** (Local del Hacklab, carrer Sor Àgueda)
19 de juny, 21.30 h **Mataró** (Cafè Arcàdia, carrer de'n Pujol, 26)
24 de juny, 19 h **Ponts** (Bar Canari)
29 de juny **Sant Andreu, Barcelona** (Bar Patapalo, carrer Rubén Dario, 25) 19.30 h
29 de juny **Molins de Rei** (Sala d'actes de Can Ametller, carrer Verdaguer, 25 bis) 19.30 h
15 de juliol **Rebrot, Berga**

Si voleu organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info

Punts de venda

Balaguer CSO Les Vies Noguera Ribagorçana, 2
Barcelona Gàbia de Paper Marià Cubí, 26 **Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99 **La Torna** Sant Pere Màrtir, 37 **Infoespai** Plaça del Sol, 19 **Taifa** Verdi, 12 **Cat Guinardó** Pl. Guinardó, 13 **Kiosc Manu** Nàpols-Roselló **Ítaca** Pallars, 230 **Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77 **Patapalo** Rubén Dario, 25 **Ateneu Popular 9 Barris** Portlligat, 11-15 **Rocaguinarda** Xiprer, 13 **Pròleg** Dagueria, 13 **El Lokal** Cera, 1 bis **1917** Pintor Fortuny, 30 **Tartessos** Canuda, 35 **Quiosc Canuda** La Rambla **Quiosc Colom** La Rambla **Quiosc Santa Mònica** La Rambla **Acció Cultural** Socors, 7 **La Ciutat Invisible** Riego, 35 **Terra d'Escudella** Premià, 20 **Trèvol** Antonio Ricardos, 14 **Bellaterra UAB Quiosc Facultat de Ciències de la Comunicació** **Quiosc Facultat de Lletres** **Berga Llibreria Quatre Cantons** Pl. Ciutat, 12 **Caldes de Montbui Ginesta** Pl. Moreu, 12 **Corbera de Llobregat Ateneu Corberenc** Font Vella, 20 **Cornellà de Llobregat El Grillo Libertario** Llinars, 44 **Esplugues de Llobregat Ubud Artesania** Mestre Joaquim Rosal, 22 **Girona Llibreria 22** Hortes, 22 **Les Voltes** Plaça del Vi, 2 **La Màquia** Vern, 15 **Granollers La Gralla** Pl. dels Cabrits, 5 **Anònims** Miquel Ricomà, 57 **El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85 **Igualada Ateneu Llibertari El Porvenir** Passeig Jacint Verdaguer, 122 **Les Franqueses El Cabàs** Ribes, 121 i a www.elcabas.com **L'Hospitalet de Llob. Quiosc Montserrat** P. Mare de Déu de Montserrat **Lleida Ateneu La Maranya** Parc, 13 **La Falcata** La Panera, 2 **Mataró Arcàdia Cafè Cultural** Pujol, 26 **Robafaves** Nou, 9 **Reus Bat a Bat Kultur** Sant Elies, 29 **Llibreria Gaudí** Galera, 12 **Galatea Llibres** Jesús, 5-7 **Ribes del Garraf Can Gabaldà** Plaça de la Font, 2 **Sabadell CSO Barris del Nord** Portel de la Floresta, 20 **Sant Celoni Els 4 Gats** Sant Josep, 64-66 **Sant Feliu de Llobregat Teteria Índia** Jacint Verdaguer, 9 **Sant Joan Despí Recort** Major, 60 **Tarragona CGT Tarragona** Rambla Nova, 97-99, 2n pis **Vic La Tralla** Riera, 5 **Ronda** Ronda de Camprodon, 3 **Vilafranca del Penedès La Fornal** Sant Julià, 20

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Itàlia // Manifestació antifa

» El 17 de juny se celebrarà a Milà una manifestació nacional per la llibertat de 25 antifeixistes presos des de l'11 de març. Aquell dia una manifestació convocada en contra d'un acte del grup ultra Flama Tricolor va acabar amb forts enfrontaments amb la policia, l'incendi d'una seu del partit d'extrema dreta Aliança Nacional i 45 detinguts.

Filipines // Crims polítics

» Més de 600 militants d'esquerrers han estat assassinats a les Filipines des del 2001. Des de les organitzacions de drets humans s'acusa al govern de Gloria Macapagal d'organitzar la seva eliminació física. L'organització política Bayan va convocar una manifestació a Manila el 9 de juny de protesta que va acabar amb la col·locació de fotos dels morts a les reixes del Palau presidencial.

R.D. DEL CONGO // PARTICIPACIÓ ESPANYOLA EN MISSIONS INTERNACIONALS DE "PAU"

Propera estació: Kinshasa

✉ **Josep M. Royo**
Investigador de l'Escola de
Cultura de Pau de la UAB
/Sant Cugat/

Des de l'inici d'aquesta legislatura, però més concretament en els darrers mesos, el Govern espanyol ha manifestat la seva voluntat de tenir una major presència en el manteniment de la pau i la seguretat internacional a través de la participació en missions de caràcter multilateral, en contraposició a les aventures de les Açores. Així, a més de la presència als Balcans o l'augment de tropes a l'Afganistan, el Govern vol incrementar el seu paper a través de la UE en el continent africà, en concret a la RD del Congo. Però, és realment conscient el govern Zapatero d'on s'està posant? Coneix les dificultats i mancances del país, i els riscos que comporta aquesta missió? Val la pena recapitular.

*Cada dia
moren 1.200
persones per
la violència i
les malalties
curables, un
tsunami cada
vuit o nou
mesos*

El passat 27 d'abril, la UE va aprovar l'establiment de l'operació militar EUFOR RD Congo, amb el beneplàcit del Consell de Seguretat de l'ONU. Està previst que la missió finalitzi quatre mesos després de la primera volta de les eleccions presidencials i legislatives congolese, que se celebraran el 30 de juliol de 2006. EUFOR RD Congo estarà formada per 1.450 soldats de 16 països (entre ells 150 legionaris espanyols), encara que el seu pes recaurà sobre Alemanya i França. Les seves funcions consistiran en: "donar suport a la missió de manteniment de la pau de l'ONU (MONUC); contribuir a la protecció de civils en cas de risc imminent de violència física allà on estigui desplegada; col·laborar en la protecció de l'aeroport de Kinshasa; garantir la seguretat i la llibertat de circulació del perso-

Camps de desplaçats burundesos a Burundi el novembre de 2005

nal així com la protecció de les instal·lacions d'EUFOR RD Congo; i, finalment, executar operacions limitades de rescat de persones en perill".

Una guerra llarga i complexa

El conflicte armat que pateix la RD del Congo ha causat al voltant de quatre milions de víctimes mortals des de 1998, en el que s'ha arribat a denominar la primera guerra mundial africana per la implicació de fins a vuit països de la regió. Aquesta guerra segueix sent una de les més greus i oblidades de l'actualitat, malgrat la culminació formal del procés de pau entre 2002 i 2003 que va conduir a la formació d'un govern de transició. Però aquest procés no va comptar veritablement amb l'oposició política no armada, ni tampoc amb les múltiples veus de la societat congolese que exigien una major participació per a evitar que es convertís en un repartiment del pastís entre el president, Joseph Kabila, i els dos principals líders guerrillers, Jean-Pierre Bemba, acusat de ser el braç del president ugandès loweri Museveni al Congo, i Azarias Rulerwa, "l'home de palla" de la Ruanda controlada pel president Paul Kagame. Actualment tots dos formen part de la vicepresidència col·legiada transitòria (un

president i quatre vicepresidents) i els seus homes forts ocupen importants instàncies polítiques i del conglomerat empresarial del país, font de corrupció i espoliació continuada.

Durant aquests anys de transició, la població ha viscut aliena a la negociació política malgrat alguns tímids avenços ja que al voltant de dos milions de persones segueixen desplaçades com a conseqüència de la violència i la inseguretat (que persisteix a tota la zona est del país), xifra que augmenta cada mes a raó de 40.000 persones. Segons han reconegut fins i tot diversos organismes de Nacions Unides cada dia moren unes 1.200 persones com a conseqüència de la violència i de malalties curables, l'equivalent a un tsunami cada vuit o nou mesos.

La RD Congo pateix ingents problemes, la majoria conseqüència directa del passat colonial d'aquest país i de l'acció del seu hereu, el mariscal Mobutu, que en va fer el seu pati particular: un sistema judicial que ha de ser reconstruït des dels fonaments per a intentar posar fi a la impunitat, la corrupció persistent en múltiples àmbits de l'administració i especialment entorn a l'explotació il·legal dels recursos naturals, la reforma del

sector de la seguretat, la pobresa i la injustícia social, i la greu crisi humanitària que afecta milions de persones. Els seus "successors", Laurent Kabila i el seu fill, Joseph Kabila, han estat incapaços de superar aquesta situació de desgovern, corrupció i espoliació (quan no l'han promogut) sovint amb el silenci –per no dir el beneplàcit– de la comunitat internacional. D'aquest fet en va quedar constància als informes de Nacions Unides sobre la participació de nombroses empreses estrangeres, algunes d'elles occidentals, en el saqueig dels recursos naturals del país.

Una missió controvertida

Amb una missió que preveu desplegar 1.450 soldats (una part a Kinshasa i la resta a Gabon com a força d'espera), difícilment es podrà dur a terme el mandat establert. L'operació de dividir la població i el territori de RD Congo (uns 54 milions de persones i 2.345.000 km²) entre els membres de l'EUFOR RD Congo i els de la MONUC (17.000 km²) ofereix els resultats següents: un membre de la missió de la UE hauria de donar suport a 11 cascos blaus per a garantir la seguretat en un territori de 1.617 km² o per a protegir a 38.000 persones. Seria com dir que un territori i

població similar a la comarca de la Noguera (1.784 km² i unes 38.000 persones) contés amb un membre de la missió de la UE i 11 de la MONUC per a garantir la seva seguretat. Cal recordar, a més, que els cossos de seguretat congolese són uns dels principals responsables de les violacions dels drets humans al país. Per tant, la justificació establerta de protegir la població civil és gairebé impossible de dur a la pràctica, fet que fa témer que la missió només s'ocupi de protegir i evacuar la població europea en el cas que es desencadenés una onada de violència a Kinshasa.

A més a més, la participació espanyola a la missió no ha suscitat cap tipus de debat a l'Estat espanyol, al contrari que a Alemanya, on el govern d'Angela Merkel ha hagut de fer front a nombroses crítiques de l'oposició. Però més enllà dels dubtes legítims sobre la necessitat d'aquesta, llevat que sigui el complement d'una política clara d'acompanyament a la reconstrucció del país, tant sols servirà per a recolzar simbòlicament un procés electoral amb múltiples deficiències que podria acabar rehabilitant i legitimant uns quants senyors de la guerra que tenen sota la seva responsabilitat la mort de milions de persones. ☐

XILE // 700.000 ESTUDIANTS DE SECUNDÀRIA ES MOBILITZEN CONTRA EL GOVERN NEOLIBERAL

La lluita dels estudiants revoluciona Xile

✉ Cristian Cepeda
/Santiago de Xile/

Xile es mostra (i és mostrat per altres) com l'exemple llatinoamericà d'un país en desenvolupament que, encara que aplicant les mesures neoliberals més extremes, continua mantenint-se en ordre i tranquil·litat. I a més aconseguint taxes de beneficis rècord tant a les empreses transnacionals com als interessos capitalistes locals.

Aquests èxits semblen que són, fins i tot, més importants per a contrarestar el discurs obertament crític amb el model neoliberal que se sosté a Veneçuela o Bolívia.

Regna la pau i la tranquil·litat. Però aquestes últimes setmanes alguna cosa s'ha trencat. Primer els carrers de la capital, Santiago de Xile, i després tot el país, s'han omplert de centenars de milers de joves d'entre 12 i 17 anys que

criden a la cara de la "presidenta socialista" Bachelet que ells ja no estan disposats a ser la moneda de canvi d'un model econòmic que, per mantenir les altes taxes de beneficis de l'empresa privada, posa a milions de joves sota la lògica brutal del mercat.

La mobilització tot just ha finalitzat, però en aquestes quatre setmanes tota l'educació bàsica, secundària i amplis sectors de l'educació universitària s'han vist involucrats en una confrontació directa amb el govern. Més de 700.000 estudiants s'han mobilitzat als carrers i més de 1.200 col·legis, instituts i recintes universitaris han estat presos, és a dir, han estat ocupats pels estudiants, dia i nit durant setmanes, realitzant-se en el seu interior assemblees i activitats culturals per a la comunitat.

Però malgrat el desgast del moviment, i també malgrat la repressió policial –durant tot el

Més de 1.200 col·legis, instituts i recintes universitaris han estat ocupats pels estudiants dia i nit durant setmanes

procés van ser detinguts més de 5.000 estudiants a nivell nacional – ells mai no han renunciat a cap de les seves demandes. Aquestes, bàsicament s'orienten en dues línies.

Les que són a curt termini: gratuïtat del transport públic per als estudiants i no pagament de la inscripció per als exàmens d'admissió a la universitat. I les de

llarg termini, com la modificació de la Llei Orgànica Constitucional d'Educació (LOCE).

Vista l'amplitud i legitimitat social de la mobilització, el govern de Bachelet s'ha vist obligat, malgrat la seva negativa a negociar en un primer moment, a lliurar 136 milions de dòlars addicionals al pressupost d'Educació en funció de poder cobrir, parcialment, les demandes més immediates.

Pel que fa a les altres, donat que necessiten desenvolupar un procés de canvi més estructural, s'ha creat una comissió amb presència d'estudiants de secundària i universitaris per a construir una proposta en els propers mesos.

Sens dubte, però, l'èxit més gran que ha aconseguit aquest moviment estudiantil és haver "revolucionat" el país, posant en el centre del debat polític que el model neoliberal i el govern que li dona suport són els responsables

què avui en dia centenars de milers d'estudiants ingressin a l'educació pública sense saber llegir ni escriure adequadament, i que l'accés a la universitat continuï sent, més que mai, un privilegi gairebé exclusiu per als qui reben l'educació als instituts privats.

A més, els estudiants van demostrar un eficient nivell d'organització i una gran capacitat de funcionament a través d'assemblees, constituïdes en cada centre i que aconsegueixen que fossin milers els que decidien els passos que havia de prendre la mobilització.

Després de fer cedir al govern han decidit tornar a classe, però ja han anunciat que la seva participació en la comissió no és el final de les mobilitzacions sinó l'inici d'una llarga lluita antineoliberal, a la qual s'espera que s'hi sumin altres sectors socials també afectats per aquest model. ☺

PAÍS BASC // L'AJUNTAMENT DE VITÒRIA NEGA AJUDES SOCIALS A MILITANTS CONTRA L'EXCLUSIÓ

En vaga de fam per la renda bàsica

✉ Redacció Directa
/Barcelona/

Qui decideix qui és pobre? Aquesta pregunta, que podria semblar una paradoxa irresoluble, la tenen molt clara les administracions basques: ho decideixen professionals del "benestar social" com el regidor del PP a Vitòria, Miguel Àngel Echevarria, que ho fa per "tant sols" un sou de 58.828 euros anuals. I precisament aquest és el senyor que ha decidit que dos veïns de la capital alabesa, Manolo i Luis, no tenen dret a cobrar les prestacions socials, encara que compleixin els requisits que exigeix la llei basca contra l'exclusió social.

En un informe es fonamenta la retirada de prestacions socials per la ideologia del receptor

Assistència mèdica a les persones en vaga de fam per...

Aquesta llei, aprovada el maig de 1998 després d'una gran campanya dels moviments socials que lluiten contra la pobresa i l'exclusió estableix el que anomena una "renda bàsica" per a totes les persones que acreditin no tenir els recursos necessaris per a subsistir. Manolo i Luis, segons els documents que les pròpies administracions els han acceptat, ho han acreditat suficientment, però tot i

així se'ls ha denegat l'accés a les prestacions previstes per la llei.

La raó, segons ells mateixos, és una "repressió econòmica exercida per la Regidoria de Benestar Social, una miserable revenja política que denunciem enèrgicament". Aquesta vindria donada per la seva militància social, des de fa anys, a l'associació que lluita contra la pobresa Casa d'Iniciatives del barri vitorià

d'Abetxuko i a la xarxa Renda Bàsica i Molt Més.

Precisament aquesta militància és citada directament a l'informe que fonamenta la retirada de les prestacions socials, on s'afirma textualment que "la concepció diferent que té sobre la renda bàsica, entenent-la com un dret universal de totes les persones" és la que genera "una falta de sintonia amb els professionals que

l'han atès". A més, continua l'informe, "sempre força que les accions que ha de realitzar dins el seu itinerari d'inserció s'emmarquin dins les que realitza com a membre actiu de les associacions Baladre o Zambra" i, finalment, "dificulta la negociació amb el seu treballador/a social".

La campanya

Aquesta "persecució política" ha estat denunciada en un procediment contenciós-administratiu que es va celebrar dimecres 14 (ja tancada aquesta edició), on s'haurà de decidir què passa finalment amb el cas.

Per difondre el cas i denunciar la "mentides del que el govern basc mal anomena renda bàsica", el Manolo i el Luis s'han declarat en vaga de fam des del 7 de juny fins el dia del judici. La seva intenció era instal·lar una carpa a la plaça de la Virgen Blanca, però per a fer-ho han hagut de patir l'assetjament constant de la policia municipal, que els ha fet desmuntar la tenda, obligant-los a suportar els 37 graus de temperatura sota el sol.

Tot i així, no han renunciat a resistir a la plaça, tot i el cansament i les provocacions, aconseguint despertar la curiositat i simpatia de milers de vianants, així com un important ressò als mitjans de comunicació locals. ☺

III ACAMPADA D'ACCIÓ SOCIAL
MONTCORTÈS
30 de juny, 1 i 2 de juliol '06
info a cgccatalunya.org

terra d'escudella
diguem
no
a l'estatut!
C/ Premià, 20 baixos. Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

LA MÀQUIA
CENTRE SOCIAL
c/Vern 15 - 17004 Girona Tel. 972 205 363

KAMILOSETAS MUSKARIA
distribuidora llibertària
www.nodo50.org/kamilosetas
kamilosetas@nodo50.org

ECOLOGISTES
CATALUNYA
en acció
Passa a l'acció!
Fes-te'n soci/sòcia
ecologistesenaccio.org
Tlf. 93.429.65.18

Observatori dels mitjans

Periodista enxampat

Vaga de firmes

els periodistes de Televisió de Catalunya han renunciat, en els dies de campanya pel referèndum, a signar cap de les informacions referents als actes de campanya de cadascun dels partits polítics. D'aquesta manera han volgut fer visible el seu rebuig al criteri de representativitat política que regeix el temps d'informació que s'ha de destinar a cada partit. Com tanta altra gent, el col·lectiu de periodistes no accepta aquest criteri perquè s'allunya del concepte d'informació paritària i vinculada a la transcendència i/o interès d'allò que s'explica, i en canvi s'apropa a la informació al servei dels grans partits, els que tenen major representació política.

Aquesta actitud dels periodistes, la "vaga de firmes", és un clàssic en totes les campanyes electorals a Catalunya. En associar els dos conceptes –vaga i firma– es converteix l'acció de no firmar voluntàriament la informació elaborada en una cosa que no és: una vaga. De fet, això és el que es coneix en argot periodístic com a "clàusula de consciència", és a dir, el dret legítim i legal de no signar allò que es fa per imperatiu de l'empresa però amb el contingut del qual no s'està d'acord. Però en cap cas és una vaga, doncs vagi signada o no, la informació s'elabora i arriba al públic. En conseqüència, per una banda, el periodista demostra la seva consciència crítica i no firma, però, per l'altra, es queda a mig camí de fer una protesta real i efectiva com seria exercir el seu dret a vaga. Al final, als lectors, oients o espectadors els passa per alt si la notícia porta o no una firma mentre tinguin la informació. Per això, la vaga de firmes no canvia res més que la consciència dels periodistes que la secunden, i així seguirà indefinidament perquè la seva protesta no transgredeix el seu àmbit laboral, no arriba a la gent i no busca un canvi en la legislació que acabi amb l'absurditat representativa que tant rebutgen.

Retrat irònic

La vinyeta còmica de Ventura i Coromina (*La Vanguardia*) il·lustrava amb ironia el surrealista panorama polític i social que ha generat la consulta sobre el referèndum de l'Estatut català. A la il·lustració es mostra com els posicionaments dels electors respecte el vot positiu o negatiu no acaben de concorder amb el perfil de votant d'un partit o un altre. La lògica del vot militant, en entredit. El resultat, tota una incògnita...

La "confrontació" de l'Iran

El periodista Pascual Serrano, font inesgotable de "perles" informatives, destacava recentment la tendència de molts mitjans a posicionar-se a favor dels Estats Units en tot allò que tingui a veure amb la política internacional. Si a més, l'objecte de la notícia és l'Iran, el següent de la llista de "malvats" per l'administració Bush, aleshores tot s'hi val. La naturalitat amb la que es practica aquesta devoció proamericana és tan subtil que molts cops se'n escapa. Diu així: "El 25 d'abril, una notícia d'El Mundo firmada per Reuters començava així: 'El president d'Iran, Mahmud Ahmadienyad, va donar ahir un nou pas en la seva estratègia de confrontació. En una conferència de premsa celebrada a Teheran –la capital– el president va assegurar que ja no hi ha necessitat d'establir amb Estats Units cap discussió sobre el procés de transició iraquiana'. Sembla, doncs, que no acceptar l'autoritat dels EUA en la política d'Iraq és una mostra de confrontació". Doncs malauradament sí, qualsevol discrepància amb el govern americà és bona per posar contra les cordes, encara més, l'Iran, és un argument més (falaç, per cert) per justificar la insòlita campanya mediàtica contra aquest país, alimentada per l'obstinació ianki i secundada per mitjans com els que publiquen aquest tipus d'informacions.

L'altra informació

Las barricadas és un fòrum "obert, horitzontal i anònim" on tothom pot participar expressant les seves opinions, difondre informació i informar-se a la vegada amb els continguts que aporten aquells que hi entren. D'orientació marcadament anarquista, la pàgina té un sistema de navegació senzill que permet saltar per les diferents unitats temàtiques que proposa. Alguns d'aquests temes són: treball, ecologia, notícies, debat-opinió... etc. Per altra banda, la pàgina incorpora una agenda que recull diverses activitats, xerrades, exposicions, totes elles opcions informatives que difícilment es troben en els mitjans tradicionals.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Radio Linea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

Afroresistències, afroressonàncies

Teixint les altres Àfriques

Un llibre de Didac P. Lagarriga que repassa alguns dels aspectes menys coneguts (malauradament) de l'Àfrica contemporània: Anti(neo)colonialisme, Feminisme, Medi Ambient, Escripores, Altermundialisme, Sindicalisme i Anarquisme, Islam, Filosofia, Periodisme independent, Hip hop, Homosexualitat, Art, Internet ...

ISBN: 84-609-5632-6 www.ozeabap.org

Distribució i Venda de productes de Mercat Social
(Comerç just, agricultura ecològica, cooperatives...)
Telèfon: 934 988 070 Correu: sms@trevol.com

Contractació oberta 2006

EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juantón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
Bar Xino
Maguilaz

afurular@autonomiadespectacle.com

Tel 93.443.01.90

Fax 93.329.71.52

Núm. 75 Maig '06

La publicació de la CGT de Catalunya
www.cgtcatalunya.org

Espais emergents

El Centre per a la Sostenibilitat Territorial, altaveu de la nova cultura del territori

✉ Anna Grabulosa

/girona@setmanaridirecta.info/

A qualsevol racó de Catalunya un dia qualsevol, obrim el diari de bon matí i llegim: "Una trentena d'entitats demanen la retirada del Pla d'Infraestructures de Catalunya. Torna la mobilització per tancar les nuclears i promoure un nou model energètic. El desdoblament de l'Eix Transversal i la promesa d'un tren transversal. Els transgènics a debat. La plaga dels polígons industrials. Reclamen la millora viària en lloc del quart cinturó". Per tal de qüestionar el model de desenvolupament actual i proposar alternatives via-

El Centre vol ser un referent de la difusió d'un nova cultura territorial

bles neix el Centre per a la Sostenibilitat Territorial (CST), presentat aquest diumenge a Girona. Està impulsat per entitats naturalistes, col·lectius en defensa del territori, experts i científics de diferents universitats i disciplines acadèmiques, i professionals ambientals de diversos àmbits, i vol ser un referent de la difusió d'un nova cultura territorial.

El Centre neix amb la convicció que cal establir límits al creixement i que això no és contradictori amb un desenvolupament humà sostenible i una millora de la qua-

Presentació del Centre per a la Sostenibilitat Territorial a la Fira Eco.sí de Girona

litat de vida. La necessitat d'aquest canvi cultural es basa, sobretot, en quatre raons. La raó ecològica d'internalitzar els costos socioambientals de la interacció humana amb el territori. La raó cultural i antropològica de com evolucionar com a espècie sense haver de transformar tant el nostre entorn. La necessitat urgent social i política d'introduir la participació ciutadana i la governabilitat en la gestió del territori. I, finalment, una raó econòmica ineludible: la necessitat d'apostar pel desenvolupament sostenible.

El Centre per a la Sostenibilitat Territorial vol donar el tret de sortida a una transformació cultural intensa i extensa, que suposi un gir copernicà respecte a un model massa destructiu de relacionar-

nos amb el nostre territori; un model que no només hipoteca el nostre futur com a espècie sinó també la nostra felicitat com a éssers socials.

▲ Aliança de col·lectius, clau per a l'èxit

El treball en xarxa i les aliances són la filosofia del projecte. Al Centre es troben tres col·lectius, diferents i complementaris alhora, com són els moviments socials, els experts i els professionals socioambientals. I cadascú fa la seva aportació al canvi vers un nou model: els moviments cívics nodreixen de legitimitat social i política el canvi cultural, els científics l'argumenten i el racionalitzen, i finalment els professionals el materialitzen i el fan, per tant,

creïble. Tres passos per arribar a un mateix objectiu.

Les comarques gironines són el nucli d'on ha sorgit el Centre, com espai paradigmàtic de molts dels darrers conflictes territorials i des d'on començar el seu treball. Ja a nivell concret, el CST tindrà seus a la Vall d'en Bas (La Garrotxa) i la Vall del Llémena (Gironès). La voluntat, però, és la d'estendre la seva tasca a tot Catalunya.

Un cop s'hagi constituït l'entitat formalment s'endegaran diferents projectes, alguns tan emblemàtics i estratègics com l'Observatori de la Sostenibilitat de les Comarques Gironines i l'Escola del Territori de Catalunya. També, a nivell transversal, es treballarà en una Xarxa Crítica d'Acció Territorial, un punt de

trobadura per fer realitat propostes alternatives de gestió territorial. Per ara, el Centre ha rebut el suport de persones rellevants en el món acadèmic com Josep Maria Terricabras, catedràtic de filosofia de la Universitat de Girona, que va participar en la presentació; Jordi Sargatal, director de la Fundació Territori i Paisatge; Josep Maria Mallarach, consultor ambiental; o l'arquitecte Xavier Canosa. El CST "és el resultat dels vents de canvi que bufen i que demanen un nou model territorial, i vol ser un dels motors que l'acceleri davant l'autèntic tsunami de formigó que amenaça amb esborrar els nostres paisatges", expliquen els seus promotors.

Ha sorgit a les comarques gironines, però té la voluntat d'estendre's

Per a posar-vos en contacte amb el CST podeu dirigir-vos a l'Associació de Naturalistes de Girona, al carrer Monges número 20 de Girona, amb el telèfon 972 223 638 i el correu electrònic info@naturalistesgirona.org. També ho podeu fer amb DINAMIS, a la Rectoria de Cartellà de Sant Gregori, amb el telèfon 972 428 700 i el correu electrònic estrategia@prodinamis.net. I per últim, podeu contactar amb Salvem les Valls, al correu electrònic veu@salvemlesvalls.org.

Kaos en la Red presenta el Joc de la Memòria Històrica

✉ Directa Terrassa

/terrassa@setmanaridirecta.info/

A quina ciutat es va afusellar José Antonio Primo de Rivera? On va traslladar la seu l'exiliat govern republicà després d'abandonar la ciutat de Mèxic? De quina presó van escapar, el 1976, 25 presos militants d'ETA?

El passat 7 de juny membres del Col·lectiu Kaos en la Red van presentar a Terrassa el Joc (en línia) de la Memòria Històrica. L'acte va aplegar unes 25 persones i va comptar amb la presència de Belén Meneses i Carlos Vicente (autors del joc), Montse Armengou (periodista de TV3 especialitzada en documentals històrics) i Alejandro Andreassi (professor titular d'Història Moderna i Contemporània de la Universitat

Autònoma de Barcelona). Per a Kaos en la Red aquest joc és la seva "aportació al merescut reconeixement de tots els homes i dones, injustament relegats a l'oblit que, al llarg de la història, han

Inclou prop de 900 preguntes del període 1931-1982

lluïtat per fer del nostre país un lloc lliure, just i igualitari". El llançament d'aquest joc s'engloba dins els homenatges previstos per aquest recentment anomenat Any de la Memòria.

El Joc de la Memòria Històrica inclou prop de 900 preguntes que

comprenen el període de 1931 a 1982. Cada pregunta té quatre possibles respostes, de les quals, tan sols una és certa. El joc, al que es pot accedir a través de www.kaosenlared.net.info/juegomh, s'estructura en sis categories. En la dedicada a la II República, l'objectiu se centra en donar una visió àmplia del període destacant les ambiciosos reformes econòmiques, socials i culturals que van ser impulsades, desmentint així la visió esbiaixada que sovint s'ha donat d'una II República feble i inestable. En la categoria dedicada a la Guerra Civil es pretén rescatar de l'oblit els noms d'homes i dones que van arriscar i en alguns casos van donar les seves vides "per mantenir la voluntat d'un poble expressada a les urnes". Avui existeixen moltes places, carrers i avingudes que

recorden els militars sublevats contra la voluntat popular, mentre que aquelles que es van mantenir fidels a la legalitat constitucional continuen en l'anonimat. La categoria dels partits polítics vol res-

El sistema permet que es contribueixi a millorar el joc

saltar el paper de les forces polítiques en els fets més rellevants del període, la intenció és entendre el posicionament actual de determinades forces polítiques a través del passat. En l'apartat dedicat a l'exili es vol posar èmfasi en l'oblidada migració i depuració interior

de professionals que es va donar amb la victòria dels sublevats. A més, aquest bloc es concentra en conèixer la vida dels republicans i l'organització de la II República a l'exili. La categoria de la dictadura posa l'accent en recordar la cruel repressió franquista, qui van ser els repressaliats i qui els represors. En darrer lloc, l'apartat dedicat a la Transició vol contribuir a desmitificar aquest període reconeixent els greus errors comesos. L'acte de presentació va finalitzar amb un debat i amb la crida dels membres de Kaos en la Red per animar a la participació enviant opinions i proposant noves preguntes. A més van avançar que s'està preparant una nova versió del joc que permeti la impressió.

Més Informació:

www.kaosenlared.net

Espais a la xarxa

Què es cou

La II Caravana per la Llibertat de Moviment

Gemma Garcia
/quescou@setmanaridirecta.info/

Són habituals les imatges de les pasteres als mitjans de comunicació. Intents de saltar la tanca que separa Melilla i Ceuta de territori marroquí, amb el resultat de nombrosos ferits que s'han esquinçat la pell a les tanques de filferro, que han rebut trets de bales i boles de goma, gasos lacrimògens, porres... i que finalment han estat deportats.

En defensa del dret de permanència de totes i tots els migrants, pel tancament dels centres d'internament, per la regularització sense condicions, la II Caravana Europea per la Llibertat de Moviment tindrà lloc a Barcelona els propers 23, 24 i 25 de juny.

La Primera Caravana

Un dels fets que va portar diferents associacions i col·lectius socials a dur a terme la I Caravana l'any 2005, fou l'assassinat de sis persones per les forces de seguretat marroquines i espanyoles, quan intentaven passar a Europa des de territori marroquí, en una

La II Caravana reclama el dret de permanència de tots els migrants, el tancament dels centres d'internament i la regularització sense condicions

Caravana europea per la llibertat de moviment a Ceuta, novembre de 2005

acció col·lectiva promoguda per centenars de persones migrants. Els fets tingueren lloc la matinada del 29 de setembre de 2005 i, ràpidament, la indignació per part de diversos col·lectius es va transformar en organització. El novembre d'aquell mateix any, diverses xarxes d'activistes van realitzar a Ceuta la primera Caravana Europea contra la Tanca de la Mort i per la Llibertat de Moviment. Durant els dos dies de mobilitzacions, es van realitzar accions de denúncia i intercanvi d'experiències amb els migrants que es trobaven retinguts al Centre d'Estada Temporal de l'Immigrant (CETI). Totes les accions estaven encapçalades cap a dos objectius principals: denunciar les polítiques migratòries de la Unió Europea, i assentar les bases d'una cooperació material i estable amb les persones migrants.

Segons el col·lectiu organitzador d'aquesta Segona Caravana, Barcelona és l'emplaçament esco-

llit perquè es tracta d'una ciutat on la població migrant és nombrosa, i ha estat escenari, durant els últims anys, d'intenses lluites i processos d'autoorganització de la migració de la península. Assenyalen també, l'aprovament per part de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, d'una ordenança municipal que suposa un "front més de la guerra quotidiana contra la migració", i la inauguració aquest any d'un nou Centre d'Internament que serà el més gran de l'Estat espanyol, i substituirà el Centre de La Verneda.

Durant aquesta propera Caravana es vol denunciar la traducció de les polítiques europees sobre migració en l'augment gradual dels dispositius de control i d'expulsió des de l'interior de les ciutats.

Exigències a l'Ajuntament

Totes i tots els organitzadors d'aquesta Caravana demanen a l'Ajuntament que declari Barcelona "ciutat lliure de Centres d'Inter-

nement" i que, al mateix temps, s'eliminin els controls policials en els transports públics de la ciutat. També exigeixen que es mantingui el padró municipal als 7.000 estrangers que han estat baixa no voluntària aquest any i que des de les administracions

s'accepti qualsevol prova d'estança per l'emissió del certificat d'arrelament, sense exigir un contracte laboral. Pel que fa als drets civils, demanen a l'Ajuntament el reconeixement de la condició de ciutadà de ple dret de totes les persones i de les organitzacions d'immigrants com a interlocutors legítims per a discutir els assumptes municipals de la seva incumbència.

L'organització considera l'Ordenança del Civisme un "front més de la guerra quotidiana contra la migració"

Divendres 23 a La Makabra (Barcelona) s'iniciarà la caravana amb la presentació de la coinvestigació sobre fronteres interiors.②

Programa (provisional) Bcn

Divendres 23, 18 h

La Makabra: inici de la Caravana

Dissabte 24

18 h plaça Universitat: manifestació

21 h Concert

Diumenge 25

12 h Rambla del Raval

Assemblea pública: la caravana continua... propera parada?

communica.org/caravana
kinta@8.jazztel.es

Ploma d'argent o ploma de plom?

Masovers de pobleu.org
/elcamp@setmanaridirecta.info/

El col·lectiu GLBT del Camp, H2O, ha convocat uns premis amb la intenció d'obrir un debat sobre les actituds positives i negatives vers l'homosexualitat, bisexualitat i transsexualitat. En concret s'han creat dues distincions, la Ploma de Plata, per agrair a una persona o entitat la seva dedicació o respecte vers temes referents a l'homosexualitat, i la Ploma de Plom, menció per criticar una actitud que hagi destacat per la seva homofòbia. A més, en aquesta edició es lliuraran dues mencions especials, una a l'escriptor reusenc Xavier Amo-

Per decidir els dos premis d'aquesta primera edició es pot votar a través de la pàgina web del col·lectiu

rós, i l'altra a Armand de Fluvià, per les seves trajectòries professionals i el seu compromís social. Per decidir els dos premis d'aquesta primera edició totes les persones que vulguin poden votar a través de la pàgina web del col·lectiu

Pel que respecte als candidats al premi de la Ploma Daurada 06, els i les votants poden escollir entre Pilar Pérez, pel seu treball al Servei de Tractament de Persones amb VIH a l'Hospital Sant Joan de Reus, la Ràdio Punt 6 Camp, per ser un exemple de mitjà de comunicació local amb clar compromís amb les reivindicacions del col·lectiu GLBT, i Mn. Creu Saiz, prior de l'església de Sant Pere de Reus, per haver estat

capaç de mostrar un respecte escrupulós envers la diversitat d'orientacions sexuals.

Pel que fa als candidats al premi de la Ploma de Plom '06, els candidats són: Antoni Coll i Gilabert, autor de la columna "La Plumilla" del *Diari de Tarragona*, per la seva intolerància reiterant envers els col·lectius homosexuals i transsexuals; Lluís Miquel Pérez, alcalde de Reus, per haver cedit a les pressions

dels grups més homòfobs dins el Consistori; i el Ministeri de Sanitat del Principat d'Andorra, per prohibir que els gais andorrans puguin donar sang al Principat sota l'espuri, ridícul i fals argument que són un grup de risc.

Els resultats es podran conèixer en l'acte de lliurament dels guardons el 27 de juny a les 5 de la tarda al Pub Musulungu de Reus, en el marc del Dia Internacional de Gais i Lesbianes. ②

Per contactar:

Per votar:
http://www.h2oweb.org

S'endega la campanya pel dret a vot dels immigrants al Gironès

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Dimecres 7 de juny es va presentar a Girona la Comissió pel Dret a Vot de les persones immigrades. Aquesta comissió, constituïda per la Coordinadora d'ONG de les comarques gironines, té com a principal objectiu denunciar que les persones d'origen immigrant no puguin exercir el dret a vot, la qual cosa implica que més del 12% de la ciutadania catalana no faran ús del dret a sufragi en el referèndum del proper 18 de juny.

Els portaveus de la Comissió explicaven la importància de la campanya que acabaven de llançar, doncs la negació dels drets bàsics a la població immigrada encara agreuja més la situació de desigualtat jurídica, social, econòmica, laboral... generant en la nostra societat una clara segregació entre ciutadans de primera i ciutadans de segona.

Més del 12% de la ciutadania catalana no podrà exercir el dret a sufragi en el referèndum

Un Estatut que no arregla res
Els membres de la comissió van explicar que amb l'articulat del nou Estatut tampoc se soluciona aquesta situació. Si bé el text estatutari recull que la Generalitat tindrà competència exclusiva en matèria de primer acolliment i polítiques d'integració, en cap cas

Acte de presentació de la campanya

arriba a equiparar en drets i deures totes les ciutadanes i ciutadans de Catalunya. Així, l'única manera d'accedir de ple dret al sufragi actiu i passiu és exclusivament a través de la nacionalitat espanyola.

Convenis ineficaços

L'única via de participació en les eleccions que tenen les ciutadanes i els ciutadans catalans sense nacionalitat espanyola és la que preveu l'article 13 de la Constitució espanyola, on es preveu el dret a sufragi actiu i passiu en les eleccions municipals dels ciutadans d'aquells països on hi hagi reciprocitat. Des de la Comissió s'ha denunciat que tot i que s'han signat convenis bilaterals amb alguns estats per tal de reconèixer aquest dret, la majoria de persones immigrades mai han pogut exercir el dret a vot.

Publicitat enganyosa

Durant el transcurs de la roda de premsa, els portaveus de la Comissió pel Dret a Vot de les persones immigrades van denunciar el cinisme de la Generalitat de Catalunya, que durant els darrers dies ha enviat cartes convidant a participar activament en el referèndum del 18 de juny a persones que per la seva condició d'immigrades no podran exercir el dret a vot.

Campanya de difusió

Des de la Comissió pel Dret a Vot de les persones immigrades es va anunciar que s'endegaria una campanya de sensibilització aprofitant el referèndum estatutari. L'objectiu final d'aquesta campanya és pressionar els partits polítics per tal que reconeixin el dret a vot de tota la ciutadania catalana amb independència de la seva procedència, i garantir l'exercici efectiu d'aquest dret de cara a les properes eleccions municipals de 2007.

L'acte de sortida de la campanya va ser una taula rodona amb la participació de tots els partits polítics amb representació parlamentària (PSC, CiU, ERC, IC-

EV i PP). Tots els partits polítics sense excepció es van mostrar partidaris del reconeixement al sufragi actiu i passiu de les persones d'origen immigrant. Davant tant de consens, el membre de la Comissió pel Dret a Vot de les persones immigrades va denunciar la passivitat històrica dels partits polítics en relació al reconeixement d'aquest dret en el col·lectiu immigrant.

Durant la campanya electoral pel referèndum de l'Estatut de Catalunya es volen realitzar concentracions durant els mítings dels partits polítics denunciant aquesta discriminació i exigint un posicionament clar dels partits per tal d'agilitzar al màxim el reconeixement al sufragi actiu i passiu.

Estendre la campanya

Una de les qüestions prioritàries que es planteja la Comissió pel Dret a Vot és sumar el màxim d'organitzacions de persones immigrades a la campanya. És per això que s'han començat a establir contactes amb diverses entitats de comarques gironines.

Els portaveus de la Comissió explicaven que, a part de la seva campanya, se n'estant endegant d'altres arreu del territori, com la de SOS Racisme a Barcelona. ☎

Per contactar:

COMISSIÓ PEL DRET A VOT DE LA COORDINADORA D'ONG
Tel. 972 219 916 - Fax 872 081 167
C/ Santa Eugènia, 17, 17005 Girona

solidaries@solidaries.org

'Entrebastidors', la revista precària de la vila d'Esplugues

Directa Baix Llobregat

/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

"Sobre el teló i apareix l'Esplugues del segle XXI, citada per experts i teòrics com a model de gestió municipal, la que rep premis a la qualitat. Un muntatge teatral de primera amb escenografies de cartó pedra i quantioses inversions de marketing per vendre el producte. Què més es pot demanar avui dia? En el millor dels mons possibles, en aquesta ciutat com mai que disposa de moderns tramvies, verds parcs de gespa, llacs navegables, zones residencials i centres co-

merciais amb pàrquing gratuït" (fragment de l'editorial del num. 0). En aquest context neix la "revista precària de la vila d'Esplugues de Llobregat", un mitjà que qüestiona

'Entrebastidors' dóna veu a qui resisteix la hipocresia institucional amb petites lluites quotidianes

el poder local i denuncia rigorosament les actuacions públiques que afecten la vida quotidiana del poble, així com els negocis privats. *Entrebastidors* fa referència a qui treballa per a què el teatre funcioni i treu la brillantor al palau consistorial. *Entrebastidors* dóna veu a les realitats que mai sortiran a la revista municipal *El Pont*, a qui resisteix la hipocresia institucional amb petites lluites quotidianes. El maig passat, la revista es presentà en públic després de dos anys de feina. Aquest curs ha renovat el format i arriba als 4.000 exemplars repartits de manera gratuïta a locals, comerços i a qualsevol acte popular. La principal novetat és la

pàgina web que vol ser una agència local de notícies on les entitats i col·lectius publiquin els seus comunicats i convocatòries. I això fa mal, perquè esdevé un contrapès al poder local, força preocupat pel desenvolupament de la revista. A la presentació, els participants van descobrir una persona desconeguda gravant de manera oculta tot l'acte. El govern (PSC-PSOE) també

ha activat altres mecanismes com fer que la secció d'UGT de l'Ajuntament envii una carta pública a *Entrebastidors* acusant la publicació de difamar i calumniar per explicar el clima laboral dins el consistori. *Entrebastidors* no és el mitjà de cap col·lectiu ni entitat, és la unió de la gent que escriu, maqueta, fotografia, llegeix, reparteix, investiga i finança. ☎

Correu de contacte:

www.entrebastidors.info
revista@entrebastidors.info

CRÒNICA DEL 24È SALÓ DEL CÒMIC DE BARCELONA

El fanzine a la trinxera

LES PUBLICACIONS INDEPENDENTS DESPUNTEN EN UN PANORAMA COPAT PER LES GRANS EDITORIALS

✉ **Francesc Llopis Franchu**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Acaba de tancar les portes a Barcelona el 24è Saló Internacional del Còmic, l'esdeveniment més important d'aquesta expressió cultural que se celebra a l'Estat espanyol i un dels més destacats d'Europa i del món. Això és gràcies, entre d'altres motius, a que Barcelona ha estat històricament una ciutat molt vinculada al còmic per la gran quantitat d'autors que hi han nascut i viscut, per ser la seu de les principals editorials del sector a l'estat, i la gran quantitat d'aficionats i aficionades que hi viuen.

En els últims anys són moltes les veus dels amants del món de la vinyeta que denuncien que el Saló ha passat de ser un aparador i promotor de la cultura del novè art a ser un simple mercat o una gran botiga especialitzada en el món del còmic. Aquestes veus han assenyalat que tot plegat és conseqüència del desinterès que, en les darreres edicions, ha mostrat la direcció de l'esdeveniment, organitzat per la Federació d'Institucions Professionals del Còmic (Ficom), que també organitza el Saló del Manga de l'Hospitalet. En aquesta 24a edició, però, i després d'haver rebut moltes crítiques, sembla que Ficom hagi posat fil a l'agulla i intenti retornar al Saló del Còmic el seu tarannà original, el que hauria d'haver estat sempre, que és el de ser una plataforma per promoció i tot el que envolta el novè art.

Publicacions minoritàries

El Saló del Còmic i l'embranchada mediàtica que comporta la seva celebració fa que gairebé totes les editorials facin un llançament massiu de novetats amb la intenció de saturar el mercat amb les seves publicacions. És per això que sovint no es parla de publicacions minoritàries però amb un alt contingut cultural com són els fanzines. Publicacions sense ànim de lucre, elaborades per autors novells amb l'única finalitat de promocionar-se i fer sentir la seva veu i mostrar la seva obra. Les novetats més destacades dels fanzines en aquest Saló han estat el primer número de *Complejo de Cacatúa*, un fanzine-revista de còmic i humor; el vuitè número del fanzine de còmic underground i rock & roll *Me gusta más que desayunar un herpe* acompanyat d'un CD; l'últim número del *Monja Jamon*, fanzine de ressenyes i divulgació freak; el segon número de *Rantifuso*, fanzine de còmic a tot color; *Lobibol*, fanzine paròdia del personatge de còmic Lobo; o el quart número de *Gutter*, fanzine-revista de còmic i ressenyes.

Guerra de paper

El Saló d'aquest any ha donat molta importància a les exposicions, tant pel que fa a l'augment de l'espai que s'hi ha destinat com a la qualitat i presentació, que han estat molt bons. Cal destacar tres exposicions relacionades amb el 70è aniversari de la Guerra Civil espanyola. La primera d'elles "Guerra de Paper. 1936-1939: Els còmics a la Guerra Civil espanyola", oferia una mos-

tra de còmics, publicacions i cromos editats durant la guerra per part dels dos bàndols. La segona, "La Cel·la de la Memòria", ens mostrava un recopilatori d'originals de còmics de diferents autors dibuixats després del conflicte bèl·lic fins els nostres dies, i que relataven diferents aspectes de la guerra. La llista d'autors és àmplia i hi hem trobat noms com Felipe Hernández Cava, Federico del Barrio, Raúl, Miguel Gallardo, El Roto, Roger Subirachs, Vittorio Giardino i Antonio Hernández Palacios, entre d'altres. Finalment, l'exposició "Crònica d'una postguerra" estava dedicada a la trajectòria de Carlos Giménez, un autor que ha explicat a través de la seva obra, i de manera autobiogràfica, com es va viure la postguerra. A la seva obra fa un recorregut des de l'Espanya dels anys quaranta amb Paracuellos a la dels cinquanta de Barrio, passant pels seixanta i els setanta de l'emblemàtica sèrie "Los Profesionales" i acabant a "España: Una, Grande y Libre".

En definitiva, podem dir que la darrera edició del Saló del Còmic de Barcelona ha deixat satisfets molts seguidors i seguidors del novè art, sobretot tenint en compte la tònica que havia agafat en les últimes edicions. Tot i així, encara queda molta feina per fer, com un major reconeixement tant a autors novells com a autors consagrats de Catalunya, i reforçar el Saló com un punt de reforç de noves iniciatives de promoció del còmic.

Rantifuso

www.rantifuso.com

Un fanzine dedicat al còmic realitzat per sis joves dibuixants madrilenys que l'any 2004 van decidir constituir-se com associació i llançar al mercat un còmic autoeditat, en la línia del que van ser revistes com *1984* o *Cimoc* durant els anys 80. La revista la distribueixen ells mateixos. La podeu trobar als esdeveniments relacionats amb el món del còmic o a les llibreries de la comunitat de Madrid. A la web també hi trobareu una mostra del que fan.

Complejo de Cacatúa

www.radiofreakie.com

Nou fanzine que ha vist la llum en aquesta 24a edició del Saló del Còmic, elaborat per una sèrie de dibuixants i il·lustradors de Barcelona, que es presenta com una "revista d'humor estúpid" i que dedica el seu primer número a parodiar el món dels superherois.

Monja Jamón

<http://monjajamon.dreamers.com>

Freakies i incompresos, el fanzine barceloní *Monja Jamón* té penjada l'etiqueta de pop –que no indi pop: són gent molt poc moderna– i bàsicament es dedica a reivindicar figures oblidades de la cultura escombrada i criticar el que no els agrada amb bon humor i ganes de fer pensar. El número simultani +0 i -0 sembla que serà la seva última aportació al panorama fanziner (van començar pel -6 i han anat sumant fins arribar on són ara).

Pim-Pam-Pum**Carles Viñas
Historiador i músic**

✉ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Carles Viñas (Barcelona, 1973) combina el vessant com a cantant del grup Opció K-95 amb el d'historiador. Ara publica Rock per la independència (Columna), una història sobre quaranta anys de música combativa als Països Catalans.

El denominat 'rock radical' és l'únic gènere que conserva l'esperit primigeni del rock?

És un dels pocs que intenta conservar-lo, amb grups que mantenen la rebel·lia i el compromís dels pioners del rock'n'roll, aquells que van trencar amb els estàndards de la música de l'època.

A Rock per la Independència comences parlant de cantau-

tors com Lluís Llach o Raimon i acabes amb grups com Inadaptats o Obrint Pas. Quin és el fil conductor?

M'he centrat en la llengua com a vincle intergeneracional. La gent de la nova cançó l'emprava en clau resistent i avui en dia encara per molts grups cantar en català vol dir molt més que usar una eina comunicativa.

Hi ha una generació perduda del rock combatiu català, amb bandes com Decibelios, Subterranean Kids, Desperdicis Clínic o L'Odi Social?

Els vuitanta van suposar un esclat a nivell estilístic. Van aparèixer formacions d'ska, hardcore, punk o oi! que utilitzaven el català en algunes de les seves composicions, a més en un moment en què cantar en català en aquestes escenes musicals

era quelcom innovador i fins i tot a voltes menystingut. Crec que sí que podem parlar d'una generació oblidada o fins i tot marginada, relegada pels mass media i el poder institucional.

Perquè a Catalunya no s'ha consolidat fins a l'actualitat un moviment de rock combatiu potent com el que va nèixer a Euskadi durant els anys 80?

Perquè no existien les bases socials, organitzatives i populars que van suposar l'aparició del rock radical basc. Fins que aquesta premissa no s'ha acomplert no han reeixit les propostes musicades radicals en català. La base sobre la qual s'ha bastit aquesta combativitat sonora ha estat l'estructura de locals, ateneus, associacions, festes populars i concerts que s'ha consolidat durant els anys 90 i

els primers 2000. És el que ha apropiat aquestes propostes a un públic que fins aleshores no comptava amb canals d'expressió de determinats estils en la nostra llengua.

Ser radical i combatiu ven, o per contrari és un llast comercial?

Cal tenir present que el compromís de moltes bandes els ha suposat entrebancs i ha estat un llast evident per a la seva difusió. Tot depèn, però, dels casos o les situacions. Avui en dia veiem com cada cop més grups que podríem adscriure a la radicalitat aconseguixen fer-se un forat en els mitjans i tenen quotes de públic i vendes gens menyspreables. Per tant crec que no és contradictori fer música amb missatge i aconseguir cert ressò.

**Puig Antich
garrotat una
i mil vegades**

✉ Lèlia Becana
/cultura@setmanaridirecta.info/

La resposta a la polèmica pel·lícula Salvador, dirigida per Manuel Hueriga i basada en el llibre de Francesc Escribano, no s'ha fet esperar. Tot i que la productora Mediapro té prevista l'estrena del film per la tardor vinent, les mostres de rebuig, a causa del seu missatge tergiversador, són múltiples per part de persones vinculades amb Puig Antich: antics companys o gent que han pres el seu testimoni en l'actual lluita anticapitalista.

No es tracta únicament de la pel·lícula, el llibre de Joaquim Roglan, *Oriol Solé, el Che català* (Edicions 62, 2006), ha vingut a afegir llenya al foc de la manipulació històrica per part d'alguns. Sergi Rosés, l'autor d'*El MIL: una història política* (Alikornio, 2002), ha hagut de redactar una crítica donats els múltiples plagis que aquesta biografia conté i la ingent quantitat de cites i fragments erronis i manipulats que, d'altra banda, li van molt bé a Roglan per a donar forma a la construcció d'aquest suposat mite naciona-

lista de l'exmembre del MIL.

Abans de la presentació de la pel·lícula en el Festival de Cannes, a finals del mes de maig, i que devia passar sense pena ni glòria a jutjar pels pocs comentaris "oficials" al respecte, ja s'havia activat una pàgina web nascuda amb la idea d'oferir tota la informació necessària sobre Puig Antich i el MIL, per a que qualsevol la pugui obtenir, de primera mà. Ara, aquesta web, www.paremoslapelliculasalvador.tk, ha estat ampliada i millorada amb els documents del MIL, els GARI i Action Directe, així com amb detallada informació sobre els artífexs del film.

Al mateix temps, Jordi Solé —exmembre del MIL— i Antoni Segura han volgut recollir en un llibre, *El Fons MIL: entre el record i la història* (editat pel Centre d'Estudis Històrics de la UB) alguns dels documents que va redactar el Mil a l'època.

Martina Loher Rodríguez ha elaborat un documental amb el nom *MIL* que, a través dels records de la família Solé Sugranyes, ens mostra algunes de les vivències d'aquest grup revo-

lucionari. El documental, de 50 minuts de durada, va entrar en competició al Festival Frog, celebrat el 9 i 10 de juny a Ginebra; aquest festival va néixer amb l'objectiu de promoure el cinema independent a la ciutat suïssa.

No existeix cap grup que orquestri la campanya de boicot a la pel·lícula sinó que es tracta de la voluntat de moltes persones que estan disposades a continuar fent difusió d'uns fets que consideren manipulats. S'han programat una sèrie de xerrades al llarg dels propers mesos: al centre social Can Vies, als actes programats durant la II Mostra del Llibre Anarquista de Barcelona aquesta setmana, a les Jornades d'Autonomia Obrera el proper setembre i el 5 d'octubre a l'Espai Obert, al barceloní barri de Sants.

El fulletó, *El MIL i Puig Antich. La tergiversació històrica continua* —edició sense autoria reconeguda— recull els articles publicats darrerament en els que s'aporta una visió crítica del que els recuperacionistes progressistes estan convertint aquesta història.

**Més trist és
de robar**

El Taxista ful,
als cinemes a
partir del 16
de juny

El taxista ful
www.zip-films.com/taxistaful
DIRECTOR: Jo Sol
AMB LA PARTICIPACIÓ DE: Pepe Rovira, Marc Sempere, Marcos Rovira, Makoki, Dinero Gratis, Santiago López Petit, Vicente Escolar, Miguel Ángel Lapuyade, Francesc Arnau.
BANDA SONORA: Jalea Real, Artur Caravan, Lhasa, Magnus Henkel, 99 Posse
DURADA: 87 minuts
IDIOMA: Castellà / Català
Una coproducció de ZIP Films i Televisió de Catalunya
SALES: Verdi, Aribau i Icària-Yelmo

✉ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Després d'haver estat guardonada al Festival de Cinema de Sant Sebastià de 2005 amb una menció especial per a nous directors, i haver guanyat el premi Jules Verne al certamen de Nantes de 2006, finalment s'estrena a les sales catalanes *El taxista ful*, la pel·lícula del director barceloní Jo Sol (pseudònim de Jordi Solé), que narra les peripècies de Pepe Rovira, el fals taxista que condueix taxis robats per Barcelona. Una història verídica interpretada pels veritables protagonistes de la història, que esdevé una reflexió sobre la precarietat i les seves paradoxes.

És un boig el taxista ful? O simplement un treballador sense feina a qui la lògica del sistema capitalista ha abocat sense remei a aquesta absurda situació? "És trist de demanar, però més trist és de robar", que diu la dita popular: en

aquest cas, el més trist de tot és robar per haver de treballar. Al llarg d'aquest fals documental, s'analitzen les conseqüències quotidianes de la precarietat no només laboral, sinó també vital: com explica Jo Sol en el seu comentari sobre el film, "vaig voler reflexionar sobre el sentiment de culpabilitat que s'ha instal·lat en les nostres vides, culpabilitat per no arribar a ser i per no ser capaç de tenir". Aquesta reflexió s'amplia "sobre les solituds impulsades per la desesperada competència entre iguals, sobre la tristesa que ens embolica i que s'ha apoderat per complet de les nostres vides sense que, de moment, haguem sabut reaccionar".

A la pel·lícula hi intervenen persones i col·lectius que treballen sobre la qüestió de la precarietat i hi aporten el seu punt de vista: des del col·lectiu Dinero Gratis i els okupes de Miles de Viviendas, fins al filòsof Santiago López Petit o l'advocat Francesc Arnau, tots tenen

un paper en aquesta epopeia quotidiana dirigida per un outsider del cinema català, que va realitzar les seves primeres produccions en l'àmbit de l'antropologia visual a Mèxic, Cuba i l'Índia, i que l'any 2000 ja va estrenar *Tatawo*, el seu primer llargmetratge. A més, ha realitzat documentals com *Renda antiga* o *0,7 Ja!*.

La banda sonora del film l'han elaborat bandes vinculades als mateixos col·lectius que hi participen, com Jalea Real i Artur Caravan. Algunes de les cançons de la pel·lícula, llicenciades a Creative Commons, es poden descarregar lliurement de la web del film i es poden copiar i distribuir sempre i quan no se'n faci un ús comercial.

Assenyalar també que, coincidint amb l'estrena d'*El taxista ful*, diversos col·lectius de Barcelona relacionats amb el món de la cultura han convocat una acció sorpresa divendres 16 de juny a les 20 h a Cotxeres de Sants.